C/2026/4113

29.7.2026

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Vejledning om artikel 26 i forordning (EU) 2024/1735 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724

(C/2026/4113)

INDHOLDSFORTEGNELSE

Side

1. INTRODUCTION 2
2. SCOPE OF ARTICLE 26 OF THE NZIA 3
   - 2.1. Auctions under the scope of the NZIA 3
   - 2.2. Exemptions and special provisions 5
3. DESIGN OF AUCTIONS INCLUDING NON-PRICE CRITERIA 8
4. SPECIFICATION AND ASSESSMENT OF NON-PRICE CRITERIA 11
   - 4.1. Responsible business conduct 12
   - 4.2. Cybersecurity and data security 13
   - 4.3. Ability to deliver fully and on time 15
   - 4.4. Resilience contribution 16
   - 4.5. Sustainability contribution 20

Annex 1: Resilience criterion flow chart 22

Annex 2: Example of NZIA-compliant PV installations under Article 7(1) of the Implementing Regulation 23

Annex 3: Example of NZIA-compliant onshore turbine under Article 7(3) of the Implementing Regulation 24

1. **INDLEDNING**

Ikkeprisrelaterede kriterier i auktioner til udbredelse af vedvarende energikilder er vigtige for at styrke virksomhedernes konkurrenceevne og fremstillingen af nettonulteknologiprodukter i EU og for at tiltrække yderligere rene investeringer til Europa. Forordning (EU) 2024/1735 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 (i det følgende benævnt forordningen om nettonulindustri) ([1]) fastsætter regler om ikkeprisrelaterede kriterier i auktioner og indfører dermed en ny model for auktioner for vedvarende energi i EU. Denne model tager hensyn til de bredere samfundsmæssige fordele ved ikke kun at tage prisen i betragtning ved vurderingen af bud, men også forsyningssikkerhed, miljøbeskyttelse og en stærkere forsyningskæde.

I Draghirapporten ([2]) fremhæves betydningen af ikkeprisrelaterede kriterier for bl.a. at styrke systemintegration, fremme innovation og skabe incitamenter til modstandsdygtighed. Det fastslås endvidere i rapporten, at Kommissionens vejledning vil være vigtig for at støtte medlemsstaterne i den klare fastlæggelse og anvendelse af kriterier ([3]). Denne meddelelse imødekommer direkte disse ambitioner ved at fremme forståelsen af de ikkeprisrelaterede kriterier i artikel 26 i forordningen om nettonulindustri og ved at give praktisk indsigt, som kan lette deres ensartede og effektive anvendelse i hele EU.

Auktioner for vedvarende energi (»auktioner«) er en ordning med konkurrencebaserede udbudsprocedurer til støtte for produktion eller forbrug af energi fra vedvarende energikilder. Stigningen i andelen af energi fra vedvarende energikilder er i væsentlig grad blevet fremmet af auktioner afholdt af medlemsstaterne. Disse auktioner kan omfatte statsstøtte. Med auktionerne kan der tildeles en udvikler retten til at udvikle et projekt på et bestemt sted eller offentlig støtte til anlægsprojekter inden for vedvarende energi eller begge dele. Auktioner har gjort det muligt for medlemsstaterne at fastsætte niveauet for finansiel støtte til vedvarende energiteknologier på en konkurrencebaseret måde. De har også medvirket til at optimere niveauet af offentlig støtte ([4]). Som sådan bidrager de i væsentlig grad til at fremskynde omstillingen fra fossile brændstoffer til vedvarende energikilder i EU. Ved at inddrage ikkeprisrelaterede kriterier i tilrettelæggelsen af auktioner kan medlemsstaterne fremme forskellige politiske mål og på passende vis belønne projekter, som udmærker sig på grundlag af andre kvalitetskriterier end prisen.

Artikel 26 i forordningen om nettonulindustri kræver, at medlemsstaterne medtager visse ikkeprisrelaterede kriterier i mindst 30 % af den auktionerede mængde pr. år eller alternativt i mindst 6 gigawatt pr. år pr. medlemsstat i auktioner til udbredelse af energi fra vedvarende energikilder ([5]). Denne bestemmelse finder anvendelse fra den 30. december 2025.

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/1176 (»gennemførelsesforordningen«) af 23. maj 2025 om præcisering af prækvalifikations- og tildelingskriterier for auktioner til udbredelse af energi fra vedvarende energikilder indeholder en yderligere præcisering af de ikkeprisrelaterede kriterier, der er fastsat i artikel 26 i forordningen om nettonulindustri ([6]). Den letter udformningen og anvendelsen af disse kriterier og sikrer ensartethed i hele Unionen, samtidig med at medlemsstaterne sikres tilstrækkelig fleksibilitet.

Denne meddelelse er udelukkende tænkt som en vejledning med henblik på at støtte medlemsstaterne i gennemførelsen af artikel 26 i forordningen om nettonulindustri. Kun selve EU-lovgivningens ordlyd har retskraft. Det er kun Den Europæiske Unions Domstol, der har kompetence til at fortolke forordningen autoritativt.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 (EUT L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj).

([2]) Draghi, M. (2024) *The Future of European Competitiveness*:, Bruxelles Europa-Kommissionen. Findes på følgende websted: The Draghi report on EU competitiveness (tilgået: 12.3.2026).

([3]) »Kommissionens vejledning vil være afgørende for at ledsage medlemsstaterne i fastlæggelsen og anvendelsen af klare og gennemsigtige, sammenlignelige kriterier, som er let tilgængelige, lette at anvende og lette at måle.« – Draghirapporten.

([4]) Kommissionens henstilling af 13.5.2024 om udformning af auktioner for vedvarende energi (C(2024) 2650).

([5]) Tærsklen på 30 % bør beregnes ved anvendelse af samme måleenhed for hele den auktionerede mængde, uanset om der er tale om kapacitet eller produktion.

([6]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/1176 af 23. maj 2025 om præcisering af prækvalifikations- og tildelingskriterier for auktioner til udbredelse af energi fra vedvarende energikilder (EUT L, 2025/1176, 18.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1176/oj).

Denne meddelelse omfatter ikke auktioner til udbredelse af energi fra vedvarende energikilder, som gennemføres i overensstemmelse med EU's lovgivning om offentlige udbud ([7]) og andre former for offentlig intervention. Disse emner behandles i særskilte meddelelser fra Kommissionen, som indeholder vejledning om henholdsvis artikel 25 ([8]) og 28 ([9]) i forordningen om nettonulindustri.

2. ANVENDELSESOMRÅDET FOR ARTIKEL 26 I FORORDNINGEN OM NETTONULINDUSTRI

2.1. Auktioner omfattet af forordningen om nettonulindustri

Artikel 26, i forordningen om nettonulindustri omfatter:

1) *Auktioner vedrørende de teknologier, der er opført i artikel 4, stk. 1, litra a)-j), og som er teknologier til vedvarende energi*

I henhold til artikel 26, stk. 1, skal ikkeprisrelaterede kriterier indgå i auktioner vedrørende teknologier, der opfylder to betingelser: 1) Teknologierne er opført i artikel 4, stk. 1, litra a)-j) og 2) de kvalificeres som teknologier til vedvarende energi. Artikel 3, nr. 3), i forordningen om nettonulindustri definerer **»teknologier til vedvarende energi«** som teknologier, der producerer energi fra vedvarende energikilder. Her svarer »energi fra vedvarende energikilder« til definitionen i artikel 2, nr. 1), i direktivet om vedvarende energi ([10]). I direktivet om vedvarende energi defineres energi fra vedvarende energikilder som »energi fra vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi (solvarme og solceller) og geotermisk energi, omgivelsesenergi, tidevands-, bølge- og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas«.

På grundlag af disse betingelser er de pågældende teknologier, der er opført i fodnote 2 i gennemførelsesforordningen, følgende:

— solenergiteknologier, herunder teknologier til solcelleenergi, solvarmekraft og solvarmeenergi

— teknologier, der udnytter vindenergi til lands og vedvarende offshoreenergi

— teknologier til varmepumper og geotermisk energi

— brintteknologier, herunder elektrolysatorer og brændselsceller, når disse anvendes til produktion af vedvarende energi

— teknologier til bæredygtig biogas og biomethan

— teknologier til bæredygtige alternative brændstoffer, som er teknologier til vedvarende brændstoffer.

Af de teknologier, der er opført i artikel 4, stk. 1, litra a)-j), i forordningen om nettonulindustri, **anses følgende ikke for at være teknologier til vedvarende energi** og er derfor ikke omfattet af anvendelsesområdet for artikel 26 i forordningen om nettonulindustri: c) batteri- og energilagringsteknologier ([11]), g) CCS-teknologier, h) elnetteknologier, herunder elektriske ladeteknologier til transport og teknologier til digitalisering af nettet og i) nukleare fissionsenergiteknologier, herunder nukleare brændselskredsløbsteknologier.

»**Brintteknologier**«, såsom elektrolysatorer og brændselsceller, er neutrale i forhold til, om den brint, de producerer, er en vedvarende energikilde. Brintteknologier er derfor kun omfattet af anvendelsesområdet for artikel 26 i forordningen om nettonulindustri, når de anvendes til at producere vedvarende energi. Dette betyder ikke, at medlemsstaterne ikke kan anvende artikel 26 på auktioner til støtte for brintteknologier, som også kan anvendes til at producere brint, der ikke er

([7]) Direktiv 2009/81/EF, direktiv 2014/23/EU, direktiv 2014/24/EU og direktiv 2014/25/EU (EUT L 216 af 20.8.2009, s. 76, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj).

([8]) Pladsholderhenvisning til vejledning om artikel 25 i forordningen om nettonulindustri.

([9]) Meddelelse fra Kommissionen – Vejledning om gennemførelsen af artikel 28 i forordning (EU) 2024/1735 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for produktion af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 (forordningen om nettonulindustri) (EUT C, C/2026/123, 7.1.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/123/oj).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj).

([11]) Det bemærkes, at batteri- og energilagringsteknologier ikke desto mindre kan fremmes ved anvendelse af kriteriet om energisystemintegration.

vedvarende i henhold til direktivet om vedvarende energi. Ved beregningen af minimumstærsklen for den auktionerede mængde, der skal opfylde kravene i artikel 26 i forordningen om nettonulindustri, kan brint, der ikke er af vedvarende oprindelse, imidlertid ikke medregnes. Ved »**bæredygtige alternative brændstoffer**« som defineret i artikel 3, nr. 7), i forordningen om nettonulindustri forstås bæredygtige flybrændstoffer, syntetiske kulstoffattige flybrændstoffer eller brint til luftfart som defineret i artikel 3, nr. 7), 13) eller 17), i forordning (EU) 2023/2405 bestemt for luftfartssektoren eller brændstoffer bestemt for søfartssektoren som identificeret i overensstemmelse med kriterierne i artikel 10, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2023/1805. Da denne definition omfatter brændstoffer som ikke har en vedvarende energikilde skal det præciseres, at kun teknologier til bæredygtige alternative brændstoffer, der anvendes til at producere vedvarende energi, er omfattet af artikel 26 i forordningen om nettonulindustri. Følgende bæredygtige alternative brændstoffer, som også er vedvarende og er omfattet, er derfor: biobrændstoffer og vedvarende brændstoffer af ikkebiologisk oprindelse, der anvendes i luftfarten, og biobrændstoffer, biogas og brændstoffer af ikkebiologisk oprindelse, der anvendes i søfartssektoren.

Desuden er vandkraft, biomasse, deponigas og gas fra rensningsanlæg, teknologier til osmotisk energi og teknologier til omgivende energi bortset fra varmepumper ikke omfattet af anvendelsesområdet for artikel 26, da de ikke er opført i artikel 4, stk. 1, litra a)-j), i forordningen om nettonulindustri.

Multiteknologiauktioner (dvs. auktioner til udbredelse af flere teknologier) er omfattet af artikel 26, hvis mindst én af de teknologier, der er omfattet af auktionen, er en teknologi til vedvarende energi, der er omfattet af denne artikel. I tilfælde af auktioner vedrørende flere teknologier, som alle er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 26 (f.eks. vindkraft og solcelleenergi), finder bestemmelserne i artikel 26 anvendelse på samtlige teknologier. I auktioner, hvor kun en eller flere af de støtteberettigede teknologier er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 26 (f.eks. solcelleenergi kombineret med lagring), finder artikel 26 kun anvendelse på den vedvarende energikomponent. Kun den del af auktionens kapacitet, der er afsat til teknologien til vedvarende energi, medregnes derfor ved kontrollen af overholdelsen af forpligtelserne i artikel 26. Medlemsstaterne kan dog vælge også at lade de ikkeprisrelaterede kriterier finde anvendelse på lagringskomponenten. Selv om batteri- og energilagringsteknologier ikke direkte er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 26, kan medlemsstaterne desuden stadig støtte deres udbredelse ved at anvende kriteriet om energisystemintegration som en af de muligheder, der er fastsat under bæredygtighedshensynene.

2) *for mindst 30 % af den auktionerede mængde pr. år pr. medlemsstat eller alternativt for mindst 6 gigawatt pr. år pr. medlemsstat med henblik på udbredelse af energi fra vedvarende energikilder*

Den auktionerede mængde måles på grundlag af kapaciteten eller produktionen i de anlæg til vedvarende energi, som auktionerne har til formål at støtte. Tærsklen på 30 % skal beregnes ved hjælp af samme målestok for hele den auktionerede mængde, uanset om den er baseret på kapacitet eller produktion, og den beregnes ud fra den samlede auktionerede mængde på tværs af alle teknologier til vedvarende energi (dvs. ikke for hver teknologi til vedvarende energi særskilt).

»Pr. år« henviser til kalenderår, hvilket betyder, at medlemsstaterne skal sikre, at mindst 30 % af den auktionerede mængde pr. medlemsstat i hvert kalenderår fra og med 2026 (eller alternativt mindst 6 gigawatt auktioneret pr. år) opfylder kravene i artikel 26 i forordningen om nettonulindustri. Den relevante dato for beregningen af den auktionerede mængde pr. år er auktionens offentliggørelsesdato, ikke tildelingsdatoen. Hvis en auktion f.eks. offentliggøres i november 2026, og resultaterne af auktionen offentliggøres i maj 2027, medregnes auktionens mængde i det år, hvor auktionen blev offentliggjort, i dette tilfælde kalenderåret 2026.

Det afhænger af auktionens formål om den er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 26. Artikel 26 finder anvendelse på auktioner som defineret i artikel 3, nr. 27), i forordningen om nettonulindustri, dvs. auktioner, der er udformet som mekanismer for konkurrencebaserede procedurer til støtte for produktion eller forbrug af energi fra vedvarende energikilder, og som ikke er omfattet af udbudsdirektivernes anvendelsesområde ([12]). Auktioner, der ikke er omfattet af denne definition, dvs. auktioner, der er begrænset til tildeling af en licens eller en koncessionsret til at anvende havbunden uden at støtte produktion eller forbrug af vedvarende energi, er udelukket fra anvendelsesområdet for artikel 26 i forordningen om nettonulindustri. Dette gælder også for medlemsstater, der først gennemfører en auktion for at tildele leje- og udviklingsrettigheder og derefter gennemfører en efterfølgende auktion for at yde finansiel støtte.

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF og direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU og 2014/25/EU.

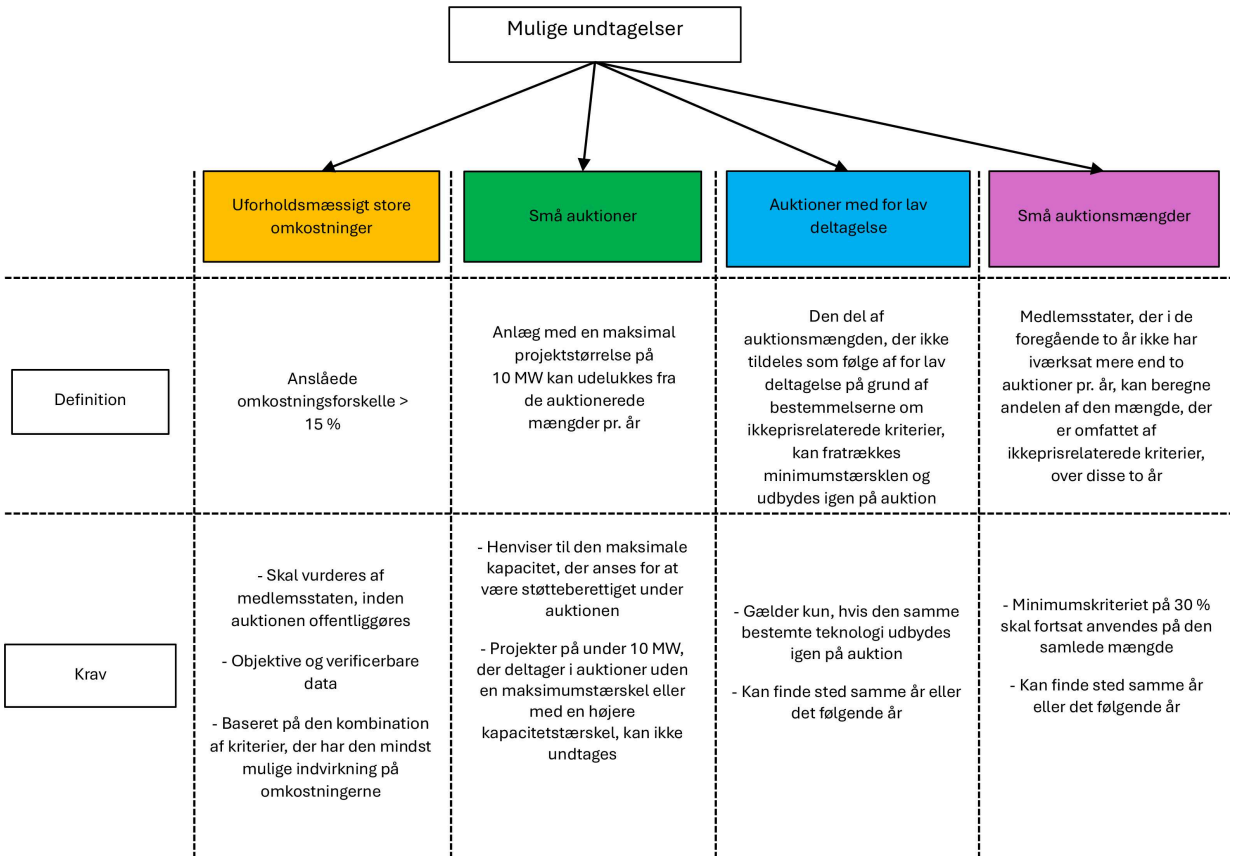
Når der ydes støtte til nettonulteknologier, kan der ikke ydes støtte to gange til de samme omkostninger. Artikel 26 og 28 i forordningen om nettonulindustri kan derfor ikke finde samtidig anvendelse ([13]).

2.2. Undtagelser og særlige bestemmelser

Artikel 26 i forordningen om nettonulindustri giver medlemsstaterne mulighed for på visse betingelser at undtage visse auktioner fra forpligtelsen til at medtage ikkeprisrelaterede kriterier og til at udelukke disse auktioner fra beregningen af de auktionerede mængder pr. år pr. medlemsstat med henblik på at beregne forpligtelsen på 30 % eller 6 GW i artikel 26, stk. 7. Disse betingelser er beskrevet i artikel 26, stk. 5, 10 og 11, i forordningen om nettonulindustri og sammenfattet i figur 1.

Figur 1

Oversigt over undtagelser

([13]) Hvis en medlemsstat yder investeringsstøtte eller driftsstøtte til solcelleanlæg gennem en auktion, giver artikel 26 i forordningen om nettonulindustri mulighed for, at kriterierne i forordningen om nettonulindustri anvendes som:
— støtteberettigelseskriterier eller
— tildelingskriterier (dvs. således at projekter, der opfylder kriterierne i forordningen om nettonulindustri, gives flere point i auktionen).
Når der f.eks. ydes støtte til solcelleanlæg, kan de samme støtteberettigede omkostninger (anskaffelsesomkostningerne til solcelleanlægget) ikke støttes gennem en anden støtteforanstaltning. Solcelleanlæg kan derfor ikke støttes gennem en særskilt investeringsstøtteforanstaltning (f.eks. med yderligere finansiel kompensation i henhold til artikel 28 i forordningen om nettonulindustri).
Hvis en medlemsstat yder investeringsstøtte til anskaffelse af solcelleanlæg uden for en auktion (f.eks. på grundlag af støtteintensiteterne), giver artikel 28 i forordningen om nettonulindustri mulighed for:
— anvendelse af ikkeprisrelaterede kriterier som støtteberettigelseskriterier eller
— yderligere finansiel kompensation til solcelleanlæg, der opfylder kravene i forordningen om nettonulindustri, inden for støtteintensitetsgrænserne i de relevante statsstøtteregler. Disse støtteintensitetsgrænser fastsættes ved de gældende bestemmelser i den generelle gruppefritagelsesforordning, rammebestemmelserne for statsstøtteforanstaltninger til støtte for aftalen om ren industri eller retningslinjerne for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi (CEEAG).
Der kan ikke ydes støtte til de samme støtteberettigede omkostninger under mere end én støtteforanstaltning. Det betyder, at solcelleanlæg, der ydes investeringsstøtte uden for en auktion (f.eks. med yderligere finansiel kompensation i henhold til artikel 28 i forordningen om nettonulindustri), ikke kan modtage støtte til de samme støtteberettigede omkostninger (anskaffelsesomkostningerne til solcelleanlægget) under en anden støtteforanstaltning, hvor støtten f.eks. ydes via en auktion (uanset om auktionen er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 26 i forordningen om nettonulindustri).
Når der ydes støtte, er det derfor ikke muligt, at både artikel 26 og artikel 28 i forordningen om nettonulindustri finder anvendelse.

2.2.1. *Auktionens uforholdsmæssigt store omkostninger*

I artikel 26, stk. 5, i forordningen om nettonulindustri fastsættes det, at medlemsstaterne ikke er forpligtet til at medtage de ikkeprisrelaterede kriterier i stk. 1 i deres auktioner, hvis anvendelsen af disse kriterier ville medføre uforholdsmæssigt store omkostninger.

Ifølge denne bestemmelse kan anslåede omkostningsforskelle på over 15 % pr. auktion anses for at være uforholdsmæssige.

Det er vigtigt at præcisere, at udtrykket »anslåede omkostningsforskelle« ikke henviser til omkostningsforskellene for specifikke auktionerede teknologier – såsom slutprodukter eller komponenter – men snarere til auktionens omkostninger, dvs. de omkostninger, medlemsstaten pådrager sig som følge af anvendelsen af de ikkeprisrelaterede kriterier, enten i form af højere støtte til auktionens vindere eller lavere indtægter fra auktionen. De uforholdsmæssigt store omkostninger skal vurderes af medlemsstaten, inden auktionen offentliggøres. Dette kan kun påvises, hvis medlemsstaten fremlægger objektive og verificerbare data, der viser, at anvendelsen af disse ikkeprisrelaterede kriterier ville føre til omkostningsforskelle på over 15 % mellem en auktion, der gennemføres med disse ikkeprisrelaterede kriterier, og en auktion uden ikkeprisrelaterede kriterier for en given teknologi. Udtrykket »objektive og verificerbare data« betyder, at medlemsstaterne for at kunne anvende denne klausul skal fremlægge data baseret på nøjagtige markedsanalyser, der viser, at anvendelsen af kriterierne ville øge omkostningerne ved de bydende projekter til et niveau, der ville medføre uforholdsmæssigt store omkostninger sammenlignet med en kontrafaktisk analyse af omkostningerne, hvis de ikkeprisrelaterede kriterier i artikel 26 ikke blev anvendt. Omkostningerne ved de seneste auktioner kan anvendes som reference under hensyntagen til andre faktorer, såsom inflation, kapitalomkostninger eller begrænsninger i forsyningskæden, der også kan have indvirkning på auktionens omkostninger. Data skal være verificerbare, hvilket indebærer, at interessenterne skal informeres om den analyse, medlemsstaten har foretaget, og at de underliggende data skal stilles til rådighed for interesserede parter.

Da medlemsstaterne har en vis grad af fleksibilitet ved anvendelsen af de ikkeprisrelaterede kriterier – herunder f.eks. muligheden for at anvende nogle af dem som tildelingskriterier og tillægge disse tildelingskriterier en ringe betydning – skal skønnet over omkostningsforskellen baseres på den kombination og udformning af kriterier, der har den mindst mulige indvirkning på omkostningerne. Hvis dette laveste niveau for anvendelse af kriterierne fører til anslåede omkostningsforskelle på over 15 %, kan medlemsstaterne beslutte ikke at anvende de ikkeprisrelaterede kriterier i artikel 26.

2.2.2. *Undtagelse for små auktioner*

I artikel 26, stk. 10, i forordningen for nettonulindustri fastsættes det, at auktioner vedrørende anlæg med en maksimal projektstørrelse på 10 MW kan udelukkes fra beregningen af de auktionerede mængder pr. år pr. medlemsstat med henblik på at beregne forpligtelsen på 30 % eller 6 GW i artikel 26, stk. 7. Mindre medlemsstater modtager ofte kun bud fra små projekter på grund af begrænset arealtilgængelighed. Denne bestemmelse har derfor til formål at forhindre, at små projekter, som ofte gennemføres af mikrovirksomheder eller små og mellemstore virksomheder, pålægges en uforholdsmæssig byrde ved forpligtelsen til at anvende kriterier, som de måske ikke er i stand til at opfylde.

Tærsklen på 10 MW henviser ikke til auktionens maksimale samlede mængde, men derimod den maksimale kapacitet for de projekter, der anses for støtteberettigede under auktionen. Det betyder, at projekter med en kapacitet på under 10 MW, som deltager i en auktion uden en maksimal kapacitetstærskel eller med en højere kapacitetstærskel, ikke kan fritages for at anvende de ikkeprisrelaterede kriterier i artikel 26.

2.2.3. *Undtagelse for auktioner med for lav deltagelse*

Artikel 26, stk. 10, i forordningen om nettonulindustri indeholder også en undtagelse for auktioner med for lav deltagelse. Når en auktion vedrørende en bestemt teknologi, hvor der er anvendt ikkeprisrelaterede kriterier, har haft for lav deltagelse, kan andelen af auktionsmængden med for lav deltagelse udelukkes fra anvendelsen af bestemmelserne om ikkeprisrelaterede kriterier.

En auktion har for lav deltagelse, når de bud, der afgives på den pågældende auktion, omfatter en mængde, der ligger under den samlede mængde af den kapacitet, der auktioneres. Det betyder i praksis, at den del af auktionsmængden, som ikke tildeles, kan fradrages ved beregningen af den obligatoriske minimumstærskel på 30 % (eller 6 GW) af den mængde, der auktioneres pr. år pr. medlemsstat som fastsat i artikel 26, stk. 7, og udbydes igen på auktion samme år eller i et efterfølgende år. Dette gælder dog kun, hvis den samme bestemte teknologi udbydes igen på auktion. F.eks. kan den del af auktionsmængden i en auktion vedrørende offshoreenergi, som har haft for lav deltagelse, kun udelukkes fra beregningen af tærsklen på 30 % ved at fratrække den fra en anden efterfølgende auktion vedrørende offshoreenergi.

Hvis en medlemsstat f.eks. auktionerer en samlet mængde på 1 GW i 2026, skal mindst 300 MW opfylde bestemmelserne i forordningen om nettonulindustri. Hvis 100 MW forbliver uden bud i 2026, kan denne mængde når som helst udbydes igen på auktion uden at indgå i den samlede auktionsmængde. Hvis der f.eks. auktioneres 1 GW i 2027, skal mindst 270 MW opfylde forordningen om nettonulindustri (dvs. 30 % af 900 MW efter fradrag af de 100 MW fra 2026, som havde for lav deltagelse).

2.2.4. *Undtagelse for små auktionsmængder*

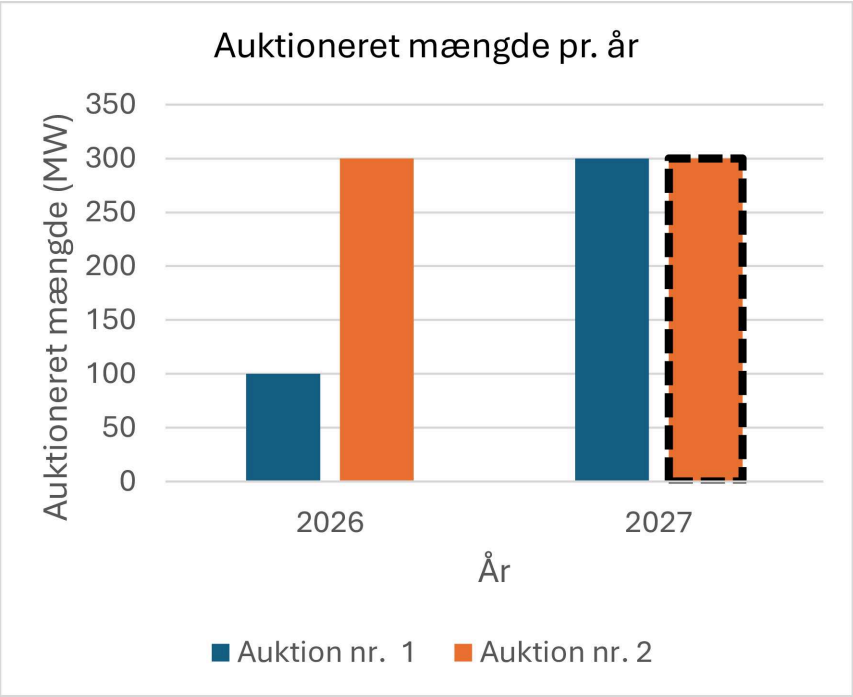
For at lette gennemførelsen for medlemsstater med små auktionsmængder giver artikel 26, stk. 11, i forordningen om nettonulindustri fleksibilitet med hensyn til den tidsmæssige anvendelse af den obligatoriske tærskel på 30 %. Selv om forpligtelsen til at fastsætte ikkeprisrelaterede kriterier normalt gælder for 30 % af de auktionerede mængder pr. år, kan medlemsstater, der ikke har iværksat flere end to auktioner om året i løbet af de foregående to år, beregne den andel af auktionerne, som bestemmelserne om ikkeprisrelaterede kriterier finder anvendelse på, i denne periode på to år i stedet for på årsbasis. Det betyder f.eks., at medlemsstater, der er omfattet af denne særregel, kan beslutte ikke at anvende de ikkeprisrelaterede kriterier i artikel 26 på de auktioner, der offentliggøres i et givent år, men kun i det følgende år, eller at anvende de ikkeprisrelaterede kriterier på en andel på under 30 % af auktionsmængden i et givent år og på en højere andel i det følgende år, forudsat at kriterierne anvendes på 30 % af den samlede auktionerede mængde i den toårige periode. Nedenstående tabel indeholder et konkret eksempel:

Auktioner (2026 og 2027)	År	Auktioneret mængde
Auktion nr. 1	2026	100 MW
Auktion nr. 2	2026	300 MW
Auktion nr. 3	2027	300 MW
Auktion nr. 4	2027	300 MW
I alt		1 000 MW/1 GW

Den minimumsmængde, der skal opfylde bestemmelserne i artikel 26 i forordningen om nettonulindustri, er derfor: 30 % af 1 000 MW = 300 MW. Det betyder, at hvis auktion nr. 4 i 2027 opfylder kravene i forordningen om nettonulindustri, er minimumstærsklen for auktioner i overensstemmelse med forordningen nået.

Figur 2

Fordeling af auktioner med små auktionsmængder

Samlet mængde over den toårige periode = 100 + 300 + 300 + 300 = 1 000 MW/1 GW

Minimumsmængde, der skal opfylde bestemmelserne i forordningen om nettonulindustri = 30 % af 1 000 MW = 300 MW

Hvis den anden auktion i 2027 (markeret) opfylder kravene i forordningen om nettonulindustri, er minimumstærsklen for auktioner i overensstemmelse med forordningen derfor opfyldt.

3. TILRETTELÆGGELSE AF AUKTIONER MED IKKEPRISRELATEREDE KRITERIER

Artikel 26 i forordningen om nettonulindustri fastsætter regler om tilrettelæggelsen af auktioner til udbredelse af energi fra vedvarende energikilder. Der indføres et krav om at anvende visse ikkeprisrelaterede kriterier – som prækvalifikationskriterier, tildelingskriterier eller en kombination af begge dele – ved tilrettelæggelsen af nationale auktioner.

— **Prækvalifikationskriterier** er de mindstekrav, som en potentiel tilbudsgiver skal opfylde for at være berettiget til at deltage i auktionen eller udbudsproceduren. Prækvalifikationskriterier er således kriterier, der enten er opfyldt eller ikke opfyldt, og kan som sådanne fungere som et stærkt udvælgelsesinstrument, der sikrer, at det kun er tilbudsgivere, som opfylder prækvalifikationskriterierne, der vurderes nærmere i evalueringen.

— **Tildelingskriterier** er kriterier, der anvendes til at evaluere og sammenligne de indgivne bud, og som danner grundlag for udvælgelsen af det vindende bud.

— En **kombination af både prækvalifikations- og tildelingskriterier** kan anvendes, f.eks. ved at nogle krav i et bestemt kriterium anvendes som prækvalifikationskriterier og andre som tildelingskriterier.

Artikel 26, stk. 1, i forordningen om nettonulindustri kræver, at medlemsstaterne medtager følgende kriterier i tilrettelæggelsen af deres auktioner:

»a) ***prækvalifikationskriterier*** *i forbindelse med: i) ansvarlig forretningsskik ii) cybersikkerhed og datasikkerhed, og iii) evne til at levere projektet fuldt ud og til tiden*

b) ***prækvalifikationskriterier eller tildelingskriterier*** *til vurdering af den pågældende auktions bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed […]«*

Figur 3

Prækvalifikations- og tildelingskriterier

De tre ikkeprisrelaterede kriterier, der er opført i litra a) – ansvarlig forretningsskik, cybersikkerhed og datasikkerhed samt evne til at levere projektet fuldt ud og til tiden – skal derfor indgå i auktionens tilrettelæggelse som prækvalifikationskriterier. Derimod har medlemsstaterne fleksibilitet til at fastsætte de obligatoriske ikkeprisrelaterede kriterier vedrørende modstandsdygtighed og bæredygtighed som prækvalifikationskriterier, tildelingskriterier eller en kombination af begge dele (se afsnit 4.4, som indeholder et eksempel). Dette giver de offentlige myndigheder mulighed for at tilpasse auktionens tilrettelæggelse og udformningen af de ikkeprisrelaterede kriterier til deres specifikke krav.

I overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, sidste afsnit, kan medlemsstaterne anvende yderligere ikkeprisrelaterede kriterier ud over dem, der er anført i artikel 26, stk. 2.

Medlemsstaterne skal, når de anvender de ikkeprisrelaterede kriterier i artikel 26 i forordningen om nettonulindustri, overholde bestemmelserne i den pågældende artikel og de præciseringer vedrørende disse kriterier, der er fastsat i gennemførelsesforordning (EU) 2025/1176. Medlemsstaterne kan ikke, medmindre de udtrykkeligt har fået tilladelse hertil, fravige anvendelsen af de krav, der er fastsat i gennemførelsesforordningen, og de ikkeprisrelaterede kriterier, der er fastsat i deres auktioner, skal være i overensstemmelse med disse krav.

Når medlemsstaterne f.eks. anvender kriteriet om modstandsdygtighed, må de ikke pålægge strengere krav om modstandsdygtighed end dem, der er fastsat i gennemførelsesforordningen. Eftersom gennemførelsesforordningens artikel 7 kræver, at mindst fire af de vigtigste specifikke komponenter efter tilbudsgivernes valg ([14]), for at solcelleteknologier kan opfylde kriteriet om modstandsdygtighed, ikke må have oprindelse i et tredjeland, som EU er afhængig af, kan medlemsstaterne ikke ændre dette krav til tre eller fem vigtigste specifikke komponenter. Hvis modstandsdygtighed imidlertid anvendes som et tildelingskriterium, kan medlemsstaterne i overensstemmelse med betragtning 9 til gennemførelsesforordningen give yderligere point – ud over de point, der skal gives, hvis minimumskravene i artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra a)-f), er opfyldt – for at gå videre end minimumskravene til modstandsdygtighed. Dette giver dog ikke mulighed for at ændre de ikkeprisrelaterede kriterier vedrørende modstandsdygtighed, der er opregnet og præciseret i gennemførelsesforordningen.

([14]) Som opført på listen over slutprodukter og vigtigste specifikke komponenter, der er fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/1178.

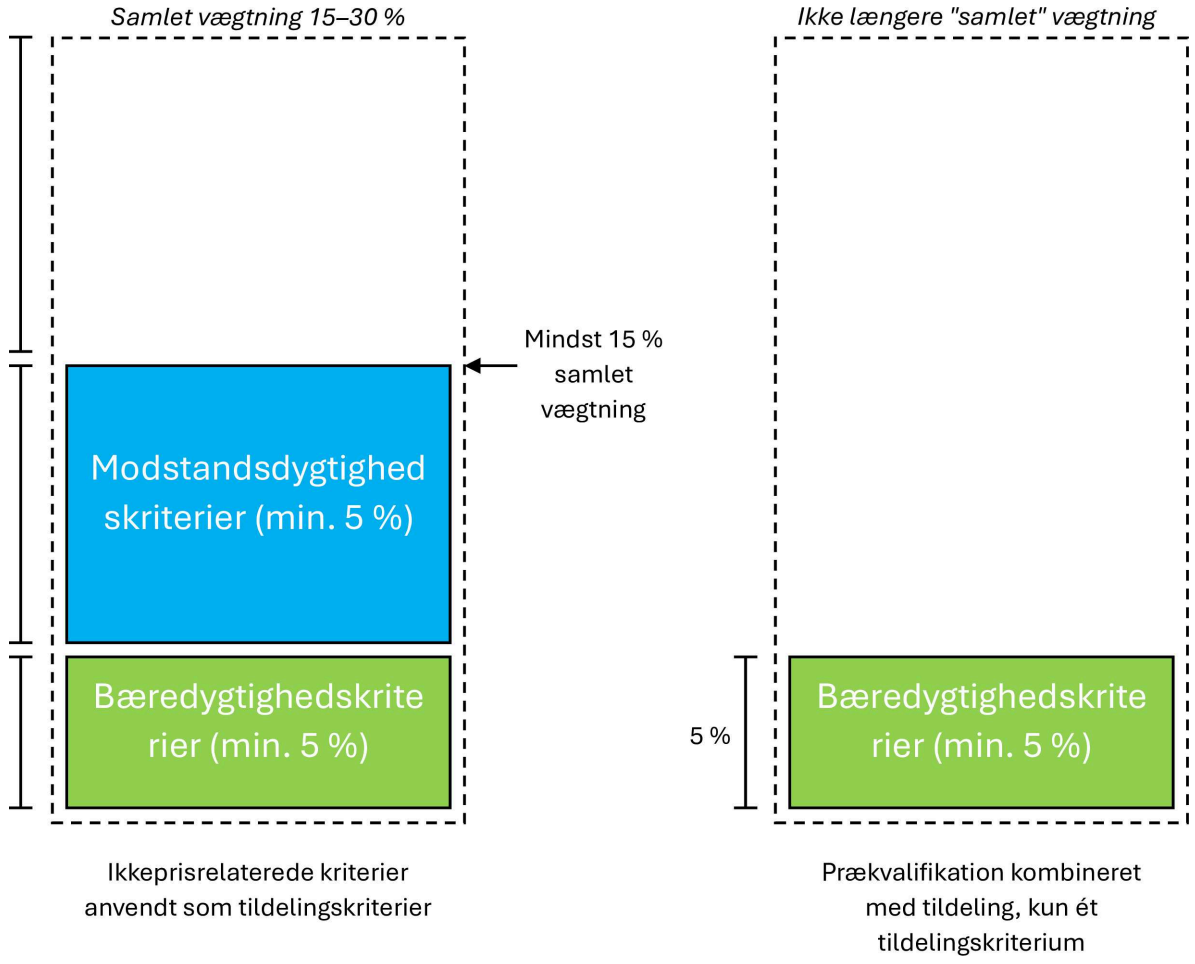
Som forklaret i betragtning 9 i gennemførelsesforordningen bør de relevante myndigheder, når de »beslutter, om modstandsdygtighed skal anvendes som prækvalifikations- eller tildelingskriterium for nettonulteknologier eller deres vigtigste specifikke komponenter, bør de tage hensyn til Unionens afhængighed af et tredjeland i forbindelse med den pågældende nettonulteknologi eller dens vigtigste specifikke komponent, tilgængeligheden af alternative forsyningskilder og den indvirkning, som anvendelse af modstandsdygtighed som prækvalifikationskriterium i stedet for et tildelingskriterium kan have på forsyningen af den vigtigste specifikke komponent«. For at sikre, at disse overvejelser afspejles på passende vis i udformningen af auktionen, bør medlemsstaterne undgå negative indvirkninger på udbudsprocedurens konkurrenceevne og fastlægge og evaluere kriterierne på en objektiv, gennemsigtig og ikkediskriminerende måde, der ikke fører til en uforholdsmæssig stor stigning i omkostningerne. Dette kan f.eks. være tilfældet, når et ikkeprisrelateret kriterium, der anvendes som prækvalifikation, begrænser antallet af leverandører, fordi specifikationerne for det ikkeprisrelaterede kriterium udelukker leverandører, for hvilke det er særlig vanskeligt eller dyrt at opfylde et sådant kriterium, f.eks. på grund af de tekniske egenskaber ved det pågældende nettonulteknologislutprodukt. I disse tilfælde bør medlemsstaterne overveje at anvende et tildelingskriterium frem for et prækvalifikationskriterium eller, hvis der anvendes et prækvalifikationskriterium, formulere det på en måde, der sikrer bred deltagelse af leverandører.

Vægtning af ikkeprisrelaterede kriterier som tildelingskriterier

Artikel 26, stk. 4, fastsætter, at »[m]edlemsstaterne giver, når kriterierne anvendes som tildelingskriterier, hvert af kriterierne for vurdering af en auktions bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed en minimumsvægt på 5 % og en samlet vægt på mellem 15 og 30 % af tildelingskriterierne«. Det betyder, at hvis ikkeprisrelaterede kriterier anvendes som tildelingskriterier, skal deres minimumsvægt samlet set være 15 % og 5 % for hvert kriterium. Hvis en medlemsstat f.eks. anvender kriterier vedrørende modstandsdygtighed og miljømæssig bæredygtighed som tildelingskriterier i en auktion, kan den tillægge dem en samlet vægt på 15 % (f.eks. 5 % til miljømæssig bæredygtighed og 10 % til modstandsdygtighed). Hvis en medlemsstat kombinerer prækvalifikations- og tildelingskriterier og kun anvender ét ikkeprisrelateret kriterium som tildelingskriterium (f.eks. innovation som prækvalifikationskriterium og modstandsdygtighed som tildelingskriterium), skal det ikkeprisrelaterede tildelingskriterium have en minimumsvægt på 5 %.

Figur 4

Vægtning af ikkeprisrelaterede kriterier

Dette berører ikke muligheden for at tillægge de ikkeprisrelaterede tildelingskriterier en højere vægtning, hvis der ikke indgår statsstøtte ([15]). Muligheden for at anvende ikkeprisrelaterede kriterier, når der indgår statsstøtte, er udtrykkeligt anerkendt i statsstøttereglerne (retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi (CEEAG) og rammebestemmelser for statsstøtteforanstaltninger til støtte for aftalen om ren industri) ([16]). Yderligere vejledning findes i vejledningen om udformning af auktioner for vedvarende energi ([17]). Hvis auktionen omfatter statsstøtte, skal vægtningen af de ikkeprisrelaterede tildelingskriterier være i overensstemmelse med eventuelle tærskler for ikkeprisrelaterede kriterier, der er fastsat i statsstøttereglerne. Vægtningen på 30 % for ikkeprisrelaterede kriterier i artikel 26, stk. 4, er afstemt med retningslinjerne for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022 (CEEAG) ([18]) og med rammebestemmelserne for statsstøtteforanstaltninger til støtte for aftalen om ren industri 2025 ([19]), som fastsætter en maksimal vægtning på 30 % for ikkeprisrelaterede kriterier i auktioner, der indebærer statsstøtte. Et eksempel på auktioner, hvor der indgår statsstøtte, er tosidede differencekontrakter.

4. **SPECIFICERING OG VURDERING AF IKKEPRISRELATEREDE KRITERIER**

Gennemførelsesforordningen præciserer de ikkeprisrelaterede kriterier, der er fastsat i forordningen om nettonulindustri, med henblik på så vidt muligt at harmonisere deres udformning og anvendelse i auktioner for vedvarende energi i hele EU. Dette bidrager til at reducere transaktionsomkostningerne, sikre retssikkerhed og undgå fragmentering af det indre marked, samtidig med at medlemsstaterne fortsat har mulighed for at tilpasse kriterierne til deres nationale auktionssystemer og politiske mål. Fuld harmonisering var imidlertid ikke mulig i alle tilfælde. Gennemførelsesforordningen indeholder f.eks. en udbygning af nogle af de kriterier for miljømæssig bæredygtighed, som medlemsstaterne kan anvende i auktioner, uden fuldt ud at harmonisere dem. Desuden kan medlemsstaterne fortsat anvende andre kriterier vedrørende miljømæssig bæredygtighed end dem, der er fastsat i gennemførelsesforordningen.

Udformningen og anvendelsen af de ikkeprisrelaterede kriterier kan samordnes ved andre midler end lovgivningsmæssig harmonisering, dvs. ved koordinering mellem medlemsstaterne, herunder gennem platformen for forordningen om nettonulindustri. Dette er vigtigt for at sikre en ensartet anvendelse af de ikkeprisrelaterede kriterier, undgå markedsfragmentering og sende tydelige signaler til interessenterne.

Hvert ikkeprisrelateret kriterium bør vurderes og gives point hver for sig for at sikre, at buddene evalueres objektivt.

([15]) Dette er kun muligt, hvis tillæggelsen af denne højere vægtning for ikkeprisrelaterede kriterier ikke medfører, at en foranstaltning uden statsstøtte omkvalificeres til en statsstøtteforanstaltning i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT C 262 af 19.7.2016, s. 1).

([16]) CEEAG, punkt 49 og 50, og rammebestemmelserne, punkt 15, litra d):
For støtteordninger godkendt i henhold til CEEAG: »De udvælgelseskriterier, der anvendes til rangordning af tilbud [når der ydes statsstøtte] og i sidste ende til tildeling af støtten i udbudsproceduren, bør som hovedregel sætte bidraget til foranstaltningens hovedmål i direkte eller indirekte forhold til det støttebeløb, som ansøgeren har anmodet om Dette kan f.eks. udtrykkes som støtte pr. miljøbeskyttelsesenhed eller støtte pr. energienhed. Det kan også være hensigtsmæssigt at medtage andre udvælgelseskriterier, som ikke direkte eller indirekte er knyttet til foranstaltningens hovedmål. I sådanne tilfælde må disse andre kriterier ikke udgøre mere end 30 % af vægtningen af alle udvælgelseskriterierne. Medlemsstaten skal begrunde den foreslåede fremgangsmåde og sikre, at den er hensigtsmæssig i forhold til det tilstræbte mål.«
For støtteordninger godkendt i henhold til rammebestemmelser for statsstøtteforanstaltninger til støtte for aftalen om ren industri: »»*konkurrencebaseret udbudsprocedure« betyder en udbudsprocedure, der opfylder alle følgende betingelser: (i) åben, klar, gennemsigtig og ikkediskriminerende og baseret på objektive kriterier, der er fastlagt på forhånd i overensstemmelse med foranstaltningens formål og minimerer risikoen for strategisk budgivning; (ii) hvor mindst 70 % af de samlede udvælgelseskriterier, der anvendes til at rangordne bud, er fastlagt i form af støtte pr. miljøbeskyttelsesenhed (f.eks. støtte pr. enhed referenceenergiproduktion eller installeret kapacitet eller fleksibilitetstjeneste leveret i henhold til afsnit 4 eller EUR pr. ton reduceret CO2 eller pr. sparet energienhed i henhold til afsnit 5);…«*

([17]) Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, vejledning til medlemsstaterne om udformning af auktioner for vedvarende energi – ledsagedokument til Kommissionens henstilling om udformning af auktioner for vedvarende energi {C(2024) 2650}.

([18]) Meddelelse fra Kommissionen – Retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022 (EUT C 80 af 18.2.2022, s. 1).

([19]) Meddelelse fra Kommissionen – Rammebestemmelser for statsstøtteforanstaltninger til støtte for aftalen om ren industri (EUT C, C/2025/3602, 4.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3602/oj).

4.1. **Ansvarlig forretningsskik**

Kriteriet om ansvarlig forretningsskik er et obligatorisk prækvalifikationskriterium. Det har til formål at sikre, at aktiviteter, som udføres af tilbudsgiverne, er i overensstemmelse med samfundets og naturens behov. Det bygger på de relevante internationale standarder. I henhold til betragtning 3 til gennemførelsesforordningen bør det ikkeprisrelaterede kriterium om ansvarlig forretningsskik »gå videre end kravene til due diligence i gældende EU-ret, ved at det kræves, at der træffes foranstaltninger vedrørende de centrale elementer af due diligence for så vidt angår tilbudsgiverens auktionsrelevante generelle forretningsaktiviteter«. Gennemførelsesforordningens artikel 4 har derfor et bredere anvendelsesområde end den forpligtelse, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, litra a)-g), i direktiv (EU) 2024/1760 om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed, idet den finder anvendelse på en bredere kreds af virksomheder (dvs. virksomheder, der er omfattet af direktiv 2013/34/EU om virksomheders bæredygtighedsrapportering ([20]), som defineret i dets artikel 19a og 29a og senere ændringer heraf), og, for så vidt angår dem, der allerede er omfattet heraf, fremskynder den anvendelsen heraf (som er planlagt til juli 2029). Gennemførelsesforordningens artikel 4 fastsætter forskellige forpligtelser afhængigt af tilbudsgivernes profil. Den generelle forpligtelse for tilbudsgivere (med undtagelse af fysiske personer, tilbudsgivere, der ikke er omfattet af artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU, og energifællesskaber) er at træffe foranstaltninger, der i deres forretningsaktiviteter i forbindelse med auktionen adresserer de centrale elementer af due diligence, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, litra a)-g), i direktiv (EU) 2024/1760 om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed, og offentligt at kommunikere om deres ansvarlige forretningsskik ved hjælp af en offentlig erklæring, der som minimum omfatter de centrale elementer, der er opført i punkt 61, litra a)-e), i bilag I til delegeret forordning (EU) 2023/2772.

Direktiv (EU) 2024/1760 fastsætter de gældende kriterier med henblik på forordningen om nettonulindustri. Eftersom gennemførelsesforordningens artikel 4 aktivt henviser til direktiv 2013/34/EU og direktiv (EU) 2024/1760, vil de gældende kriterier automatisk blive tilpasset indholdet af disse to direktiver, efterhånden som dette udvikler sig. Direktiv (EU) 2024/1760, som ændret ved Omnibus I-pakken, fastsætter de præstationskriterier, der gælder med henblik på forordningen om nettonulindustri og for alle virksomheder, der er omfattet af forordningen om nettonulindustri, hvorved det sikres, at der ikke sker forskelsbehandling.

Fysiske personer, tilbudsgivere, der ikke er omfattet af artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU, og energifællesskaber, der afgiver bud vedrørende projekter med en kapacitet på under 10 MW, er ikke bundet af disse forpligtelser. Hvis de imidlertid afgiver bud vedrørende projekter med en kapacitet på over 10 MW, skal de i deres forretningsaktiviteter i forbindelse med auktionen rapportere om de centrale elementer af due diligence, der er fastsat i punkt 61, litra c) og d), i bilag I til delegeret forordning (EU) 2023/2772, eller ved anvendelse af standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug, der anbefales på EU-plan, hvis sådanne foreligger. De relevante myndigheder kan dog beslutte også at anvende de generelle forpligtelser på disse tilbudsgivere (i hvilket tilfælde rapporteringsforpligtelsen ikke finder anvendelse). Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en medlemsstat er bekymret for, at tilbudsgivere i sidste ende kan være ejet eller kontrolleret af større projektudviklere eller en anden tredjemand.

Hvis en tilbudsgivende enhed er et projektselskab, kan den opfylde rapporteringskravene i gennemførelsesforordningens artikel 4, stk. 2, gennem sin modervirksomheds konsoliderede bæredygtighedsrapport, forudsat at de relevante oplysninger om projektselskabets forretningsaktiviteter klart kan identificeres i denne rapport, så den kompetente myndighed kan kontrollere overholdelsen af de gældende due diligence-krav. Det skal dog bemærkes, at forpligtelsen til at overholde de due diligence-krav, der er fastsat i gennemførelsesforordningens artikel 4, stk. 1, fortsat påhviler selve projektselskabet. Selv om modervirksomheden kan rapportere om projektselskabets aktiviteter, kan den ikke træde i stedet for projektselskabet med hensyn til at opfylde alle elementer af due diligence som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i direktiv (EU) 2024/1760. Modervirksomheden kan f.eks. ikke suspendere opfyldelsen af projektselskabets kontrakter, når negative virkninger ikke kan forebygges eller i tilstrækkelig grad afbødes, jf. artikel 10 og 11 i direktiv (EU) 2024/1760.

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

4.2. **Cybersikkerhed og datasikkerhed**

På grund af de stigende cybersikkerhedsrisici for elsystemet er cybersikkerhed og datasikkerhed medtaget som obligatoriske prækvalifikationskriterier i artikel 26 i forordningen om nettonulindustri. Dette ikkeprisrelaterede kriterium skal sikre, at tilbudsgivere gennemfører foranstaltninger til styring af identificerede cybersikkerhedsrisici, herunder sikkerhedsrisici i forsyningskæden. Baggrunden for gennemførelsesforordningens artikel 5 er at sikre, at der anvendes en risikostyringstilgang, hvilket fremmer en effektiv gennemførelse og samtidig mindsker den administrative byrde for medlemsstaterne og tilbudsgiverne.

I henhold til gennemførelsesforordningens artikel 5, litra a), skal alle tilbudsgivere træffe passende og forholdsmæssige tekniske, operationelle og organisatoriske foranstaltninger, der afspejler principperne om indbygget sikkerhed og sikkerhed gennem standardindstillinger, for at garantere sikkerheden i anlæggets net- og informationssystem. Det betyder, at medlemsstaterne, hvor det er relevant, kan kræve, at tilbudsgivere gennemfører de foranstaltninger til styring af cybersikkerhedsrisici, der er fastsat i artikel 21, stk. 2, i direktiv (EU) 2022/2555 (»NIS 2-direktivet«) ([21]). Anvendelsen af kravet vedrørende cybersikkerhed og datasikkerhed omfatter alle tilbudsgivere, uanset om de er omfattet af NIS 2-direktivet eller ej. Tilbudsgivere, der deltager i auktionen, og som ikke er omfattet af NIS 2-direktivet, vil derfor af medlemsstaterne blive pålagt at gennemføre foranstaltninger til styring af cybersikkerhedsrisici på grundlag af principper afledt af direktivet. På grundlag af principperne i NIS 2-direktivet skal medlemsstaterne sikre, at de foranstaltninger, der er omhandlet i dette direktivs artikel 21, stk. 2, tager hensyn til det aktuelle tekniske niveau og i relevant omfang relevante europæiske og internationale standarder samt omkostningerne ved gennemførelsen. Ved vurderingen af disse foranstaltningers proportionalitet skal der tages behørigt hensyn til graden af tilbudsgiverens risikoeksponering, tilbudsgiverens størrelse og sandsynligheden for hændelser og deres alvor, herunder deres samfundsmæssige og økonomiske virkninger.

Hvad angår kravet om, at de tekniske, operationelle og organisatoriske foranstaltninger til sikring af sikkerheden i det vedvarende energianlægs net- og informationssystemer skal afspejle princippet om indbygget sikkerhed, skal tilbudsgiveren (inden udviklingen af det net- og informationssystem, der anvendes i anlægget, herunder software) fastsætte regler for sikker udvikling af net- og informationssystemer og anvende dem ved intern udvikling af sådanne systemer eller ved outsourcing af udviklingen af systemerne. Reglerne skal dække alle faser af livscyklussen, herunder specifikation, design, udvikling, implementering, vedligeholdelse og test.

For så vidt angår produkter med digitale elementer, herunder både hardware og software, fastsætter forordningen om cyberrobusthed (forordning (EU) 2024/2847) **cybersikkerhedskrav, der definerer en tilgang med indbygget sikkerhed**. Producenter, medlemsstater og andre interessenter kan finde relevante oplysninger om gennemførelsen af forordningen om cybersikkerhed på Kommissionens websted ([22]), herunder ofte stillede spørgsmål ([23]). På europæisk plan vil harmoniserede standarder, der er under udarbejdelse af de europæiske standardiseringsorganisationer (se CRA European standards | STAN4CR) samt kommende vejledning fra Kommissionen og tekniske retningslinjer fra ENISA ([24]) yderligere bidrage til at gennemføre en tilgang med indbygget sikkerhed. Andre ressourcer omfatter nationale retningslinjer, der er offentliggjort af medlemsstaterne ([25]). Endvidere er der foretaget en kortlægning af eksisterende europæiske og internationale standarder af Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed (ENISA) og Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter i undersøgelsen Cyber Resilience Act Requirements Mapping ([26]).

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 og direktiv (EU) 2018/1972 og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (NIS 2-direktivet) (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).
([22]) https://digital-strategy.ec.europa.eu/da/factpages/cyber-resilience-act-implementation.
([23]) https://digital-strategy.ec.europa.eu/da/library/cyber-resilience-act-implementation-frequently-asked-questions.
([24]) https://www.enisa.europa.eu/.
([25]) https://digital-strategy.ec.europa.eu/da/policies/cra-manufacturers.
([26]) J.L. Hernandez Ramos, G. Karopoulos, I. Nai Fovino, R. Spigolon, L. Sportiello, G. Steri, S. Gorniak, P. Magnabosco, R. Atoui og C. Crippa Martinez, Cyber Resilience Act Requirements Standards Mapping, Publikationskontoret for Den Europæiske Union, 2024, https://data.europa.eu/doi/10.2760/905934, JRC137340.

Lagring og behandling af data vedrørende anlæg til vedvarende energi uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) kan under visse omstændigheder udgøre potentielle trusler mod anlæggets og det samlede systems sikkerhed og være i strid med den risikostyringstilgang, der er skitseret i gennemførelsesforordningens artikel 5. Gennemførelsesforordningen beskriver derfor to tilfælde, hvor tilbudsgiverne skal sikre, at data ikke lagres eller behandles uden for EØS:

1) Hvis tilbudsgiveren er underlagt en tredjelandsjurisdiktion, der kræver, at tilbudsgiveren indberetter oplysninger om sårbarheder i forbindelse med hardware eller software til myndighederne, allerede inden det vides, at disse sårbarheder er blevet udnyttet.

2) Hvis tilbudsgiveren er underlagt en tredjelandsjurisdiktion, fra hvis område trusselsaktører ifølge en offentlig erklæring, som er fremsat på vegne af Unionen eller den medlemsstat, der gennemfører auktionen, har gennemført ondsindede cyberaktiviteter eller -kampagner.

Medlemsstaterne skal identificere de ovennævnte tredjelandsjurisdiktioner ved hjælp af kriterierne i gennemførelsesforordningen. Hvad angår kriteriet om, at der foreligger en offentlig erklæring på Unionens vegne om, at trusselsaktører, der opererer fra et tredjelands område, har gennemført ondsindede cyberaktiviteter eller -kampagner, henvises der i betragtning 5 til den cyberdiplomatiske værktøjskasse ([27]), en »ramme for EU's fælles diplomatiske reaktion på ondsindede cyberaktiviteter«, der blev oprettet ved Rådets konklusioner i juni 2017 (https://www.cyber-diplomacy-toolbox.com/). I betragtningen præciseres det yderligere, at medlemsstaterne bør tage hensyn til eventuelle restriktive foranstaltninger, som Unionen har indført som reaktion på eksterne cyberangreb, på grundlag af Rådets forordning (EU) 2019/796 ([28]) af 17. maj 2019. Bilaget til denne rådsforordning indeholder listen over tredjelande, for hvilke denne type erklæring er blevet afgivet. Hvad angår offentlige erklæringer på vegne af den medlemsstat, der gennemfører auktionen, rådes medlemsstaterne til at konsultere deres nationale myndigheder med ansvar for cyberdiplomati for at fastslå, om der er vedtaget relevante offentlige erklæringer, og i givet fald for hvilke aspekter.

Hvis en af disse to betingelser er opfyldt, skal tilbudsgiverne fremlægge en detaljeret cybersikkerhedsplan, der beskriver de tekniske, operationelle og organisatoriske foranstaltninger, som er gennemført for at sikre, at data, der anvendes eller genereres i deres auktionsrelaterede forretningsaktiviteter, lagres og behandles inden for EØS og ikke overføres uden for EØS. Dette krav gælder data vedrørende IKT-produkter og -tjenester, der anvendes i tilbudsgiverens projekt, og ikke alle data, der genereres og lagres som led i tilbudsgiverens eller dennes leverandørers øvrige aktiviteter. Data anses for at være lagret og behandlet inden for EØS, når de lagres og behandles i tilbudsgiverens lokaler i EØS eller på dennes servere inden for EØS. Desuden anses data, der lagres og behandles i skyen, for at være lagret og behandlet inden for EØS, når de udelukkende lagres og behandles i datacentre, der betjener den pågældende sky, og som er beliggende inden for EØS. Dette gælder også sikkerhedskopier og redundante servere, som også skal befinde sig i EØS.

Som anført i betragtning 4 til gennemførelsesforordningen står anlæg til vedvarende energi over for en lang række potentielle cybersikkerhedsrisici i forbindelse med forsyningskæden, såsom omfattende og uventede forstyrrelser i forsyningskæden, manglende adgang til IKT-produkter, -tjenester eller -processer i **forsyningskæden** eller cyberangreb, som er indledt af aktører i forsyningskæden, herunder af meget sofistikerede og vedvarende ondsindede statslige og kriminelle aktører. Gennemførelsesforordningens artikel 5, litra c), kræver derfor, at tilbudsgiverne, hvis disse er afhængige af leverandører til levering af IKT-produkter, der anvendes i anlægget til vedvarende energi, eller IKT-tjenester i forbindelse med driften heraf, sikrer og påviser, at leverandørerne træffer de foranstaltninger, der er omhandlet i litra a). Som følge heraf skal leverandørerne også træffe passende og forholdsmæssige tekniske, operationelle og organisatoriske foranstaltninger, der afspejler principperne om indbygget sikkerhed og sikkerhed gennem standardindstillinger, for at garantere sikkerheden i anlægget til vedvarende energis net- og informationssystemer, herunder, hvor det er relevant, de foranstaltninger, der er anført i artikel 21, stk. 2, i direktiv (EU) 2022/2555. Desuden finder bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 5, litra b), også anvendelse på leverandører af IKT-produkter og -tjenester, der opfylder en af ovennævnte betingelser; i så fald skal de også træffe foranstaltninger for at sikre, at data, der anvendes eller genereres i deres auktionsrelaterede forretningsaktiviteter, lagres og behandles inden for EØS og ikke overføres uden for EØS. Da IKT-leverandører ikke afgiver bud direkte i auktionen, men udvælges af tilbudsgiveren, er det tilbudsgiverens ansvar at sikre, at enhver IKT-leverandør, der opfylder en af betingelserne, også overholder denne forpligtelse.

([27]) Rådets konklusioner om en ramme for EU's fælles diplomatiske reaktion på ondsindede cyberaktiviteter (»cyberdiplomatisk værktøjskasse«) af 19. juni 2017.

([28]) Rådets forordning (EU) 2019/796 af 17. maj 2019 om restriktive foranstaltninger til bekæmpelse af cyberangreb, der truer Unionen eller dens medlemsstater (EUT L 129I af 17.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/796/oj).

Dette gælder alle IKT-produkter, der anvendes i anlægget til vedvarende energi, og IKT-tjenester i tilknytning til dets drift. I forordning (EU) 2019/881 (forordningen om cybersikkerhed) defineres IKT-produkter som »et element eller en gruppe af elementer i net- og informationssystemer«, mens IKT-tjenester defineres som »en tjeneste, der helt eller hovedsagelig består i overførsel, lagring, indhentning eller behandling af oplysninger ved hjælp af net- og informationssystemer« ([29]). Der findes ikke en udtømmende, endelig liste over IKT-produkter og IKT-tjenester, da disse løbende udvikler sig.

Gennemførelsesforordningens artikel 16, stk. 4, præciserer følgende: »Overholdelsen af de kriterier, der er omhandlet i artikel 5, vurderes ved at kræve, at tilbudsgiverne fremlægger en cybersikkerhedsplan for tilbudsprojektet og ajourfører den regelmæssigt under gennemførelsen af projektet.« De specifikke krav til cybersikkerhedsplanen, der skal indgives som dokumentation for overholdelse i auktionsproceduren, skal fastsættes af den medlemsstat, der organiserer auktionen. Cybersikkerhedsplanen bør dokumentere, hvordan tilbudsgiveren identificerer cybersikkerhedsrisici og håndterer dem, herunder hvordan tilbudsgiveren og i givet fald dennes leverandører gennemfører de krævede tekniske, operationelle og organisatoriske foranstaltninger. Tilsvarende kan graden af sikkerhed bl.a. omfatte egenerklæringer, uafhængige tredjeparts-revisionsrapporter eller certifikater (f.eks. fra relevant ISO/IEC 27.001-certificering) eller inspektionsrapporter fra myndigheder med kompetence inden for cybersikkerhed.

Hvad angår kriteriet om operationel kontrol i gennemførelsesforordningens artikel 5, litra d), defineres »driftsmæssig kontrol« i artikel 2, nr. 5), heri som »bemyndigelse til at indføre og gennemføre driftspolitikker til styring af de daglige aktiviteter, processer og ressourcer med henblik på at sikre, at et anlæg og navnlig dets net- og informationssystemer fungerer gnidningsløst«. Derfor er de afgørende krav for kriteriet om operationel kontrol, at i) operatøren har bemyndigelse til at indføre og gennemføre driftspolitikker vedrørende den fortsatte drift af anlægget, navnlig i tilfælde af et cyberangreb, der påvirker den gnidningsløse drift af et anlæg og de net- og informationssystemer, der understøtter anlægget, og at ii) denne operatør er etableret i EØS. Følgende eksempler på »operationel kontrol« er mulige tilgange til gennemførelse, men de udgør ikke en udtømmende liste. Den valgte tilgang vil afhænge af den enkelte situation, de tilgængelige ressourcer, kompleksiteten af de pågældende operationer og andre faktorer.

1) For at udøve den højeste grad af kontrol kan den operatør, der er etableret i EØS, opretholde fuldt redundante kontrolcentre, der kan opretholde normal drift selv i tilfælde af en fuldstændig tjenesteafbrydelse. Selv om denne tilgang maksimerer modstandsdygtigheden, medfører den typisk højere driftsomkostninger.

2) Et alternativ ville være at vedtage politikker og procedurer, der sikrer passende dokumentation, overdragelses-procedurer, reserveudstyr, regelmæssig uddannelse af kvalificeret personale og regelmæssige øvelser med henblik på at sikre en gnidningsløs overtagelse af miljøet og evnen til at anvende disse politikker og procedurer.

3) En anden mulighed er at indgå kontraktlige aftaler med alternative leverandører og derved sikre, at de besidder den ekspertise og kapacitet, der er nødvendig for at overtage driften i tilfælde af en forstyrrelse. Sådanne aftaler skal lette en gnidningsløs overgang og minimere driftsafbrydelser.

4) I alle tilfælde skal tilbudsgiverne kunne påvise, at de har indført mekanismer til at opretholde operationel kontrol, navnlig i tilfælde af et cyberangreb.

4.3. **Evne til at levere projektet fuldt ud og til tiden**

Prækvalifikationskriterier vedrørende evnen til at levere projektet fuldt ud og til tiden er standardkrav i auktioner for vedvarende energi. I gennemførelsesforordningens artikel 6 fastlægges de eksempler på bedste praksis, der er udviklet i hele Europa. Bestemmelsen indeholder en liste over dokumenter vedrørende tilbudsgivere og projekter, og tilbudsgiverne pålægges at fremlægge to eller flere af dokumenterne på denne liste. Det er medlemsstaterne, der afgør, hvilke to (eller flere) dokumenter på listen tilbudsgiverne skal fremlægge. Medlemsstaterne bør tilpasse den dokumentation, der kræves for auktionen, til auktionens forhold, såsom projektomkostningerne, projektrisiciene, projektkapaciteten, teknologiens modenhed, den innovationsgrad, som auktionen kræver, og andre relevante markedsvilkår.

([29]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881 af 17. april 2019 om ENISA (Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed), om cybersikkerhedscertificering af informations- og kommunikationsteknologi og om ophævelse af forordning (EU) nr. 526/2013 (forordningen om cybersikkerhed) (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/881/oj).

4.4. **Bidrag til modstandsdygtighed**

I overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, i forordningen om nettonulindustri skal »auktionerne [...] bidrage til modstandsdygtighed under hensyntagen til den andel af nettonulteknologien eller deres vigtigste specifikke komponenter, der har oprindelse i et tredjeland, og som tegner sig for mere end 50 % af forsyningen af den pågældende specifikke nettonulteknologi eller dens vigtigste specifikke komponenter i Unionen«.

Ifølge betragtning 9 til gennemførelsesforordningen har modstandsdygtighedskriteriet til formål at sikre Den Europæiske Unions adgang til en sikker og bæredygtig energiforsyning ved: i) at mindske den nuværende afhængighed og undgå ny strategisk afhængighed af enkelte tredjelande med hensyn til forsyning af nettonulteknologier til vedvarende energi og deres vigtigste specifikke komponenter og ii) at øge Unionens kapacitet til at producere disse teknologier og komponenter. Dette bør gøres uden at bringe opfyldelsen af det bindende EU-mål for vedvarende energi for 2030, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001, i fare.

For at nå dette mål bygger gennemførelsesforordningens artikel 7 på listen over slutprodukter og vigtigste specifikke komponenter, der er fastlagt i gennemførelsesforordning (EU) 2025/1178 ([30]), og fastsætter tre regelsæt, der gælder i tre forskellige scenarier ([31]):

1) **Kommissionen har fastslået en afhængighed med hensyn til forsyningen af slutprodukterne af de vedvarende energiteknologier, der er omfattet af artikel 26 i forordningen om nettonulindustri** ([32]): Medlemsstaterne skal begrænse deltagelsen i de relevante auktioner eller tildele point på grundlag af kravene vedrørende slutproduktets oprindelse og et bestemt antal vigtigste specifikke komponenter, der har oprindelse i et tredjeland, som Unionen er alt for afhængig af, jf. gennemførelsesforordningens artikel 7, stk. 1, litra a)-f). Desuden fastsættes der i gennemførelsesforordningen artikel 7, stk. 1, grænser for oprindelsen af visse centrale strategiske komponenter, der er identificeret på grundlag af deres teknologiske værdi og centrale rolle for energiforsyningssikkerheden og i forsyningskæden for specifikke nettonulteknologier. Disse krav blev fastsat under hensyntagen til de særlige omstændigheder og forhold i forbindelse med de forskellige vedvarende energiteknologier, der er omfattet af artikel 26 i forordningen om nettonulindustri, såsom tilgængeligheden af alternative forsyningskilder, tilstrækkelig global produktionskapacitet, teknologiens modenhedsniveau og udbredelsestakt samt diversificeringens indvirkning på forsyningskæderne og de samlede omkostninger.

   Det fremgår af gennemførelsesforordningens artikel 7, stk. 1, andet afsnit, at hvis »i tillæg til betingelserne i første afsnit [...] mere end 85 % af forsyningen i Unionen af en eller flere af de vigtigste specifikke komponenter har oprindelse i et enkelt tredjeland, skal medlemsstaterne kun give tilladelse til at deltage i auktionen eller tildele point til tilbud, hvori mængden af mindst en af de vigtigste specifikke komponenter med oprindelse i det pågældende tredjeland ikke overstiger 85 %«. Dette krav skal forhindre tilbudsgivere i, når de vælger, hvilken komponent de vil indkøbe uden for det land, som Unionen er afhængig af, systematisk at vælge komponenter, som der er en meget høj afhængighed af (over 85 %), og kun fokusere på diversificering af komponenter med en lav grad af afhængighed. Tilbudsgiverne er ikke forpligtet til at opfylde dette krav for alle komponenter, som der er en afhængighed af på over 85 %, men kun for mindst én af dem (dvs. hvis der er to eller flere komponenter med en så høj afhængighed, kan tilbudsgiverne vælge kun at opfylde dette krav for én af dem). Hvis tilbudsgiveren ved at opfylde kravene i artikel 7, stk. 1, første afsnit, allerede diversificerer forsyningen af mindst én komponent, som Den Europæiske Union har en afhængighed af på over 85 %, anses andet afsnit også for at være overholdt. Hvis en tilbudsgiver i forbindelse med et solcelleprojekt f.eks. anvender et solcelleanlæg med celler, der ikke har oprindelse i et tredjeland, som Den

([30]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/1178 af 23. maj 2025 om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 for så vidt angår listen over nettonulteknologislutprodukter og deres vigtigste specifikke komponenter med henblik på at vurdere bidraget til modstandsdygtighed (EUT L, 2025/1178, 18.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1178/oj).

([31]) Et flowdiagram for anvendelsen af disse regler findes i bilaget til denne meddelelse.

([32]) Mere end 50 % af forsyningen i Den Europæiske Union fra et enkelt tredjeland eller mindst 40 % af forsyningen i Den Europæiske Union fra et enkelt tredjeland med en gennemsnitlig stigning på mindst 10 procentpoint i to på hinanden følgende år. Seneste meddelelse: Kommissionens meddelelse (EU) 2025/9034 af 18. juni 2025 (EUT C, C/2025/3236, 18.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3236/oj).

Europæiske Union er afhængig af, og Kommissionen i sin meddelelse om de andele af forsyningen, der har oprindelse i forskellige tredjelande ([33]), har fastslået, at andelen af forsyningen af solceller fra et enkelt tredjeland er over 85 %, opfylder tilbuddet også andet afsnit i artikel 7 ([34]).

2) **Kommissionen har ikke fastslået en afhængighed med hensyn til forsyningen af slutprodukterne af de vedvarende energiteknologier, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 26 i forordningen om nettonulindustri, men den har fastslået en sådan afhængighed for en eller flere af deres vigtigste specifikke komponenter:** Medlemsstaterne skal begrænse deltagelsen i auktionen eller kun tildele point til tilbud, hvori mængden af hver af disse vigtigste specifikke komponenter med oprindelse i det pågældende tredjeland ikke overstiger 50 %. Denne grænse skal måles på projektniveau og ikke på niveauet for det enkelte slutprodukt. Hvis tilbudsgiverne i medfør af artikel 7, stk. 2, f.eks. skal sikre, at højst 50 % af en bestemt vindmøllekomponent har oprindelse i det land, som Unionen er afhængig af, opfylder tilbudsgiveren dette krav, hvis halvdelen af vedkommendes vindmøller ikke anvender denne komponent med oprindelse i det pågældende tredjeland, mens den anden halvdel gør. Alternativt kan tilbudsgiveren, hvis hvert slutprodukt indeholder mere end én sådan komponent, og disse komponenter er identiske, vælge, at hver vindmølle skal bestå af nogle komponenter med oprindelse i det tredjeland, som Unionen er afhængig af, og andre uden sådan oprindelse. Det afgørende for overholdelsen af artikel 7, stk. 2, er, at højst 50 % af alle relevante komponenter, der anvendes i projektet, har oprindelse i det land, som Unionen er afhængig af.

Artikel 7, stk. 2, andet afsnit, giver medlemsstaterne mulighed til at vedtage mindre strenge krav, når andelen af forsyningen af specifikke komponenter med oprindelse i et enkelt tredjeland overstiger 85 % af den samlede forsyning til Den Europæiske Union. I dette tilfælde anses afhængighedsniveauet af et enkelt tredjeland for at være så højt, at en streng anvendelse af modstandsdygtighedskriteriet kan bringe forsyningssikkerheden for den pågældende komponent i fare. Medlemsstaterne kan derfor beslutte at fastsætte en højere maksimumsgrænse, op til 85 %, for komponenter med oprindelse i det tredjeland, som Unionen er afhængig af. Denne maksimumsgrænse blev valgt for at forhindre, at en højere grænse – tættere på 100 % – gør bestemmelsen virkningsløs, og samtidig muliggøre en gradvis diversificering. I den forbindelse er det værd at erindre om betragtning 9 til gennemførelsesforordningen, hvori de myndigheder, der afholder auktioner, opfordres til, når de beslutter, om modstandsdygtighed skal anvendes som prækvalifikations- eller tildelingskriterium, at »tage hensyn til Unionens afhængighed af et tredjeland i forbindelse med den pågældende nettonulteknologi eller dens vigtigste specifikke komponent, tilgængeligheden af alternative forsyningskilder og den indvirkning, som anvendelse af modstandsdygtighed som prækvalifikationskriterium i stedet for et tildelingskriterium kan have på forsyningen af den vigtigste specifikke komponent«.

3) **Kommissionen har for vindenergi til lands, offshorevind og elektrolysatorer ikke fastslået, at mere end 50 % af forsyningen i Unionen af det relevante slutprodukt med nettonulteknologi eller mere end 40 % med to på hinanden følgende år med en gennemsnitlig stigning på mindst 10 procentpoint har oprindelse i et enkelt tredjeland:** Kravene i artikel 7, stk. 1, finder anvendelse på auktioner for disse teknologier for så vidt angår slutprodukter og deres vigtigste specifikke komponenter med oprindelse i Kina. Overholdelsen af artikel 7, stk. 3, sikres, hvis mindst 75 % af de slutprodukter, der indgår i tilbuddet, opfylder kravene i artikel 7, stk. 1, for så vidt angår slutprodukter og deres vigtigste specifikke komponenter med oprindelse i Kina. Et landbaseret vindprojekt, der deltager i en auktion, som er omfattet af anvendelsen af artikel 26 i forordningen om nettonulindustri, og som

([33]) MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN om tilvejebringelse af ajourførte oplysninger til bestemmelse af andelene af Den Europæiske Unions forsyning af slutprodukter og deres vigtigste specifikke komponenter med oprindelse i forskellige tredjelande i henhold til forordning (EU) 2024/1735 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for produktion af nettonulteknologi (forordningen om nettonulindustri) (EUT C, C/2025/3236, 18.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3236/oj).

([34]) Et eksempel på modstandsdygtighed som et berettigelseskriterium for solcelleteknologi for 2026:
»Navnlig må slutprodukter og vigtigste specifikke installationskomponenter, der er opført i gennemførelsesforordning (EU) 2025/1178, efter type ikke samles eller produceres i et tredjeland, for hvilket Kommissionen i henhold til artikel 29, stk. 2, i forordningen om nettonulindustri har fastslået, at mere end 50 % af forsyningen i Unionen af slutprodukterne har oprindelse i et enkelt tredjeland, eller at forsyningen i Unionen af slutprodukter med oprindelse i et enkelt tredjeland i gennemsnit er steget med mindst 10 procentpoint i to på hinanden følgende år og udgør mindst 40 % af forsyningen i Unionen, og navnlig gælder:
a) Solcellemodulet samles ikke i det pågældende tredjeland.
b) Solcellerne har ikke oprindelse i det pågældende tredjeland.
c) Vekselretterne har ikke oprindelse i det pågældende tredjeland.
d) Mindst én anden af de vigtigste specifikke komponenter på listen i bilaget til forordning (EU) 2025/1178 har ikke oprindelse i det pågældende tredjeland.«

planlægger at installere 100 vindmøller, skal f.eks. forpligte sig til, at mindst 75 vindmøller opfylder kravene i artikel 7, stk. 1, litra b), ved ikke at medregne slutproduktet og mere end tre af de vigtigste specifikke komponenter med oprindelse i Kina. Direkte drevne drivlinjer (herunder generatorer) og/eller drivlinjer med gearkasse (herunder generatorer) kan ikke medregnes blandt de vigtigste specifikke komponenter med oprindelse i Kina ([35]).

Begrundelsen for denne regel er, at der for disse teknologier er en betydelig risiko for øget afhængighed af import fra Kina, hvilket kan true Den Europæiske Unions forsyningssikkerhed. Denne konklusion bygger på de nuværende og forventede tendenser i udbud og efterspørgsel for disse teknologier globalt og på EU-plan samt på det forhold, at Kinas produktionskapacitet overstiger 50 % af den globale produktion, og at den forventede produktion i væsentlig grad overstiger landets indenlandske mål og forventede efterspørgsel. Det var nødvendigt at træffe foranstaltninger for at forfølge det samfundspolitiske mål om at mindske risici forbundet med stor afhængighed gennem diversificering af forsyningskilderne i en sektor af strategisk betydning.

Artikel 7, stk. 3, berører ikke anvendelsen af artikel 7, stk. 2, på vindenergi til lands, offshorevind og elektrolysatorer, når andelen af forsyningen af en af deres vigtigste specifikke komponenter med oprindelse i et enkelt tredjeland ligger over de tærskler, der er fastsat i artikel 7, stk. 2, første afsnit.

Det er vigtigt at præcisere, at artikel 7 indeholder fuld harmonisering af: i) kravene vedrørende det maksimale antal komponenter, der kan have oprindelse i et tredjeland, som Den Europæiske Union er alt for afhængig af, eller som der er en betydelig risiko for, at den bliver mere afhængig af og ii) de centrale strategiske komponenter. Det betyder, at medlemsstaterne for de nettonulteknologislutprodukter og vigtigste specifikke komponenter, der er omfattet af artikel 26 i forordningen om nettonulindustri, ikke kan fastsætte andre antal eller udpege andre centrale strategiske komponenter for at opfylde de minimumskrav, der er fastsat i artikel 7. Inden for grænserne i artikel 7 skal tilbudsgiverne bevare fleksibiliteten til at vælge, hvilke komponenter ([36]) de vil indkøbe fra det tredjeland, som Den Europæiske Union er alt for afhængig af, eller som der er en betydelig risiko for, at den bliver mere afhængig af, og medlemsstaterne kan ikke begrænse denne fleksibilitet.

Når modstandsdygtighed anvendes som tildelingskriterium i auktioner, bevarer medlemsstaterne imidlertid muligheden for, og opfordres til, at fremme yderligere diversificering bort fra et land, som Den Europæiske Union er alt for afhængig af, og gå videre end minimumskravene i artikel 7 ved at tildele flere point til tilbudsgivere, der går videre end disse minimumskrav ved hjælp af yderligere tildelingskriterier. I praksis kan medlemsstater, der har fastsat minimumskrav i form af tildelingskriterier i overensstemmelse med gennemførelsesforordningen artikel 7, gøre disse krav mere ambitiøse ved at supplere minimumskravene med yderligere tildelingskriterier vedrørende et antal yderligere vigtigste specifikke komponenter. Hvis en medlemsstat i en auktion for udbredelsen af vindenergi til lands f.eks. vælger at tildele et bestemt antal point til tilbudsgivere, der opfylder minimumskravene i artikel 7, stk. 1, litra b) (højst tre vigtigste specifikke komponenter har oprindelse i det tredjeland, som Unionen er afhængig af), kan den tildele yderligere point til tilbudsgivere, der opfylder strengere krav (f.eks. at højst to komponenter har oprindelse i det tredjeland, som Unionen er afhængig af). Når medlemsstaterne gør dette, kan de ligesom for minimumskravet hverken fastsætte andre antal eller udpege andre centrale strategiske komponenter for at opfylde disse mere ambitiøse krav.

Som for alle andre ikkeprisrelaterede kriterier i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordningen om nettonulindustri kan medlemsstaterne kombinere anvendelsen af prækvalifikations- og tildelingskriterier, herunder kriterier vedrørende modstandsdygtighed, for at opfylde de minimumskrav, der er fastsat i artikel 7. En medlemsstat kan f.eks. beslutte, at kravene vedrørende det maksimale antal komponenter med oprindelse i det tredjeland, som Den Europæiske Union er alt

([35]) Et eksempel på modstandsdygtighed som et berettigelseskriterium for offshorevindteknologi for 2026:
»Ansøgeren skal i sin ansøgning forpligte sig til at diversificere sin forsyning ved for mindst 75 % af vindmøllerne i projektet at forbyde indkøb fra Folkerepublikken Kina af:
— havvindmøllen (= slutprodukt)
— generatoren (= obligatorisk vigtigste specifikke komponent)
— tre andre vigtigste specifikke komponenter efter ansøgerens valg blandt vindmøllens ni vigtigste specifikke komponenter. Listen over vindmøllens ni vigtigste specifikke komponenter er fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/1178 af 23. maj 2025.
Ansøgeren skal desuden i sin ansøgning forpligte sig til, at højst 85 % af projektets permanente magneter vil komme fra Folkerepublikken Kina«.

([36]) Som opført på listen over slutprodukter og vigtigste specifikke komponenter, der er fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/1178.

for afhængig af, anvendes som prækvalifikationskriterier, mens kravene vedrørende oprindelsen af centrale strategiske komponenter anvendes som tildelingskriterier (f.eks. at højst tre vigtigste specifikke komponenter i teknologier til vindenergi til lands kan have oprindelse i det tredjeland, som Unionen er afhængig af, og at der tildeles point, hvis den direkte drevne drivlinje (herunder generatoren) og/eller drivlinjen med gearkasse (herunder generatoren) ikke har oprindelse i det pågældende tredjeland). Efter samme logik kan medlemsstaterne, når artikel 7, stk. 2, finder anvendelse, beslutte at anvende modstandsdygtighed som prækvalifikationskriterium på en eller flere komponenter og som tildelingskriterium på en eller flere andre komponenter, f.eks. for at tage hensyn til tilgængeligheden af forsyningen af visse komponenter og den mulige indvirkning på omkostningerne af at anvende modstandsdygtighed som prækvalifikationskriterium i stedet for som tildelingskriterium. Det skal dog bemærkes, at medlemsstaterne ikke kan opdele anvendelsen af ét enkelt minimumskrav i mere end ét kriterium, der kombinerer prækvalifikations- og tildelingskriterier, f.eks. ved for en auktion for offshorevind at fastsætte et prækvalifikationskriterium, hvorefter højst to vigtigste specifikke komponenter må have oprindelse i det tredjeland, som Den Europæiske Union er alt for afhængig af, og et tilsvarende tildelingskriterium for to andre vigtigste specifikke komponenter, fordi det i artikel 7, stk. 1, litra c), er fastsat, at »højst fire af de vigtigste specifikke komponenter har oprindelse i det pågældende tredjeland«.

Som for alle andre ikkeprisrelaterede kriterier skal tilbudsgiverne, jf. gennemførelsesforordningens artikel 16, stk. 2, forpligte sig til at overholde modstandsdygtighedskravene på tilbudstidspunktet eller tidligere, mens den faktiske overholdelse kan påvises på et senere tidspunkt. De relevante myndigheder kan efter eget skøn beslutte, hvornår de vil kontrollere den faktiske overholdelse af kravene, hvilket kan ske på forskellige tidspunkter i løbet af projektets levetid. Ved fastsættelsen af kravene til dokumentation for overholdelse af modstandsdygtighed vil det være vigtigt, at medlemsstaterne tager hensyn til den lange forberedelsestid for de fleste projekter inden for vedvarende energi og til, hvor vanskeligt det er for tilbudsgivere og producenter i god tid at vide, fra hvilken leverandør de vil indkøbe deres slutprodukter og vigtigste specifikke komponenter, bl.a. på grund af udsvinget i den globale forsyningskæde og efterspørgslen efter visse produkter og komponenter. Det vil derfor være vanskeligt for tilbudsgiverne at påvise overholdelse af modstandsdygtighedskravene på tilbudstidspunktet, hvilket, navnlig for store og komplekse projekter, ofte ligger flere år før den faktiske ibrugtagning af projektet.

Hvad angår dokumentationen for overholdelse af modstandsdygtighedskriteriet, fastsættes det i gennemførelsesforordningens artikel 16, stk. 5, at »[o]pfyldelsen af de kriterier, der er omhandlet i artikel 7, vurderes ved at kræve, at tilbudsgiverne fremlægger tolddokumentation i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 (35), hvis en sådan dokumentation foreligger, og andre relevante dokumenter, der dokumenterer oprindelsen af eller stedet for samlingen af nettonulteknologien eller dens vigtigste specifikke komponenter, herunder fakturaer eller andre midler«. Ved forordning (EU) nr. 952/2013 fastsættes regler og procedurer for toldprocedurer i EU, herunder begrebet oprindelsesregler, der anvendes til at identificere et produkts oprindelsessted. De ikke-præferentielle oprindelsesregler er angivet i Europa-Kommissionens »Tabel over listeregler, der giver produkter ikke-præferenceoprindelse (efter tariferingen i KN)«. Bilag I til vejledningen om artikel 28 ([37]) illustrerer de HS-positioner, der er forbundet med de nettonulteknologier, som er mest relevante for artikel 26 samt artikel 28 i forordningen om nettonulindustri. Disse positioner kan sammenholdes med Europa-Kommissionens tabel for at fastlægge de gældende ikke-præferentielle oprindelsesregler i henhold til EU's toldkodeks. Tilbudsgiverne bør fremlægge toldangivelser som den vigtigste dokumentation for at dokumentere overholdelse af modstandsdygtighedskriteriet.

For ikke-præferenceoprindelse gælder princippet om fri bevisførelse, hvilket indebærer, at en bred vifte af dokumenter og pålidelige beviser kan anvendes til at bevise det sted, hvor et produkt er fremstillet eller samlet, som angivet i toldangivelserne. Disse dokumenter kan omfatte fakturaer, produkt-id-numre, serienumre eller koder, navneskilte, oprindelsescertifikater, konnossementer og andre transportdokumenter, materialelister, leverandørerklæringer, følgesedler, kontrakter med leverandører, fabriksinspektionscertifikater eller produktionsstyringssystemer. Selv om det kan være nødvendigt at verificere bidraget til modstandsdygtighed for hver af de vigtigste specifikke komponenter i et nettonulteknologislutprodukt (på tværs af forskellige niveauer i værdikæden), giver toldangivelser kun oplysninger om oprindelsen af de vigtigste specifikke komponenter, der importeres til EU, og ikke om andre vigtige specifikke komponenter, f.eks. dem på et efterfølgende niveau i værdikæden eller dem, der er produceret i EU.

([37]) Meddelelse fra Kommissionen – Vejledning om gennemførelsen af artikel 28 i forordning (EU) 2024/1735 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for produktion af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 (forordningen om nettonulindustri) (EUT C, C/2026/123, 7.1.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/123/oj).

Derfor fastsættes det i gennemførelsesforordningens artikel 16, stk. 5, at tolddokumentation bør fremlægges, hvis en sådan foreligger, og kan suppleres med andre relevante dokumenter, der dokumenterer oprindelsen af eller stedet for samlingen af nettonulteknologislutprodukter og vigtigste specifikke komponenter i overensstemmelse med deres ikke-præferentielle oprindelsesregler. Hvis der f.eks. er tale om et solcellemodul, indeholder toldangivelsen kun oplysninger om selve solcellemodulets oprindelse. For at fastslå oprindelsen af de underliggende vigtigste specifikke komponenter (dvs. solcelleglas, solceller, wafere, halvlederstænger af silicium af fotovoltaisk kvalitet og polykrystallinsk silicium af fotovoltaisk kvalitet) er andre dokumenter blandt dem, der er nævnt ovenfor, nødvendige. I artikel 16, stk. 5, nævnes fakturaer som et muligt supplerende dokument, der kan anvendes til dette formål. Medlemsstaterne kan imidlertid kræve andre dokumenter, hvis disse giver pålidelige oplysninger, der knytter produkterne til det sted, hvor de er fremstillet eller samlet. Disse dokumenter kan omfatte produkt-id-numre, serienumre eller koder, navneskilte, oprindelsescertifikater, konnossementer og andre transportdokumenter, materialelister, leverandørerklæringer, følgesedler, kontrakter med leverandører, fabriksinspektionscertifikater eller produktionsstyringssystemer. Hvis en tilbudsgiver ikke fremlægger et relevant dokument, der dokumenterer oprindelsen af eller samlingsstedet for et slutprodukt eller de vigtigste specifikke komponenter, bør medlemsstaterne automatisk anse disse slutprodukter eller vigtigste specifikke komponenter for at have oprindelse i eller være samlet i et land, som EU er stærkt afhængig af.

Hvis det er nødvendigt at skifte leverandører under gennemførelsen af projektet, skal de nye leverandører overholde de kriterier, der er fastsat i den oprindelige auktion, hvor tilbuddet blev udvalgt. Hvis modstandsdygtighedskriterierne f.eks. blev anvendt, bør udskiftning af komponenter i et projekt kun tillades, hvis de er i overensstemmelse med det bidrag til modstandsdygtighed, der oprindeligt blev lagt til grund. Undtagelser herfra bør kun gælde, hvis overholdelse af auktionskriterierne ville medføre tekniske inkompatibiliteter.

4.5. **Bidrag til bæredygtighed**

I overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, i forordningen om nettonulindustri skal medlemsstaterne vurdere auktionernes bidrag til bæredygtighed ved at undersøge buddenes miljømæssige bæredygtighed eller deres bidrag til innovation eller energisystemintegration.

4.5.1. *Miljømæssig bæredygtighed*

En auktions bidrag til bæredygtighed kan vurderes ved at fastsætte ikkeprisrelaterede kriterier for miljømæssig bæredygtighed med henblik på at vurdere påvirkningen af klima og miljø. Disse kriterier skal gå videre end de minimumskrav, der er fastsat i gældende ret, herunder national ret og EU-retten. Som præciseret i betragtning 16 til gennemførelsesforordningen kan medlemsstaterne ved udformningen af kriterier for miljømæssig bæredygtighed anvende et eller flere af de kriterier for miljømæssig bæredygtighed, der er fastsat i gennemførelsesforordningen, eller andre kriterier, som de anser for relevante. Hvis medlemsstaterne vælger at anvende kriterier, der er udviklet i gennemførelsesforordningen, skal de følge den metode, der er fastsat i forordningen.

Hvad angår CO_2-aftryk, findes der i øjeblikket ingen harmoniserede bindende EU-metoder for de teknologier, der er omfattet af gennemførelsesforordningen. Kommissionen har meddelt, at den vil arbejde på at forenkle og harmonisere metoder til CO_2-regnskabsføring ([38]). Som led i forordningen om fastlæggelse af en ramme for fastsættelse af krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter ([39]) kunne Kommissionen arbejde med oplysninger vedrørende miljømæssige livscyklusindikatorer såsom CO_2-aftryk. Dette ville adskille sig fra energimærkningskrav og andre indikatorer for miljømæssig bæredygtighed, såsom genanvendelighed.

I mellemtiden indeholder gennemførelsesforordningen oplysninger om, hvilke principper en sådan vurdering af CO_2-aftryk bør følge (baseret på livscyklusvurdering) for så vidt angår gennemsigtighed og datakvalitetskrav. Den bør også sikre, at CO_2-aftrykket omfatter en række livscyklusfaser. Da tilgængeligheden af og pålideligheden af data til at dække alle faser af livscyklusvurderingen kan variere, bør dette tages i betragtning ved fastsættelsen af systemgrænserne for og antagelserne om CO_2-aftrykket ([40]).

([38]) Meddelelse »Aftalen om ren industri: En fælles køreplan for dekarbonisering og konkurrenceevne« (COM(2025) 85).

([39]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1781 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for fastsættelse af krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter, om ændring af direktiv (EU) 2020/1828 og forordning (EU) 2023/1542 og om ophævelse af direktiv 2009/125/EF (EUT L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([40]) Kommissionens henstilling (EU) 2021/2279 kan betragtes som en relevant reference for udviklingen af specifikke data og vejledning.

4.5.2. *Innovation*

Innovationskriteriet har til formål at sikre, at de vindende projekter, når innovation integreres i en auktion, udviser konkrete forbedringer i forhold til det nuværende teknologiske niveau. Eftersom innovation kan have forskellige virkninger, fastsætter gennemførelsesforordningen ikke begrænsninger for, på hvilke områder denne innovation skal finde sted. I stedet fastlægges disse områder under processen med udformning af auktionen på grundlag af de specifikke innovationsmål, som de medlemsstater, der organiserer auktionen, har fastsat. Gennemførelsesforordningen skelner mellem rene innovationsauktioner og auktioner, der omfatter visse innovative aspekter, men primært fokuserer på udbredelse. Gennemførelsesforordningen fastsætter således forskellige forpligtelser afhængigt af karakteren af den innovation, der forfølges.

4.5.3. *Energisystemintegration*

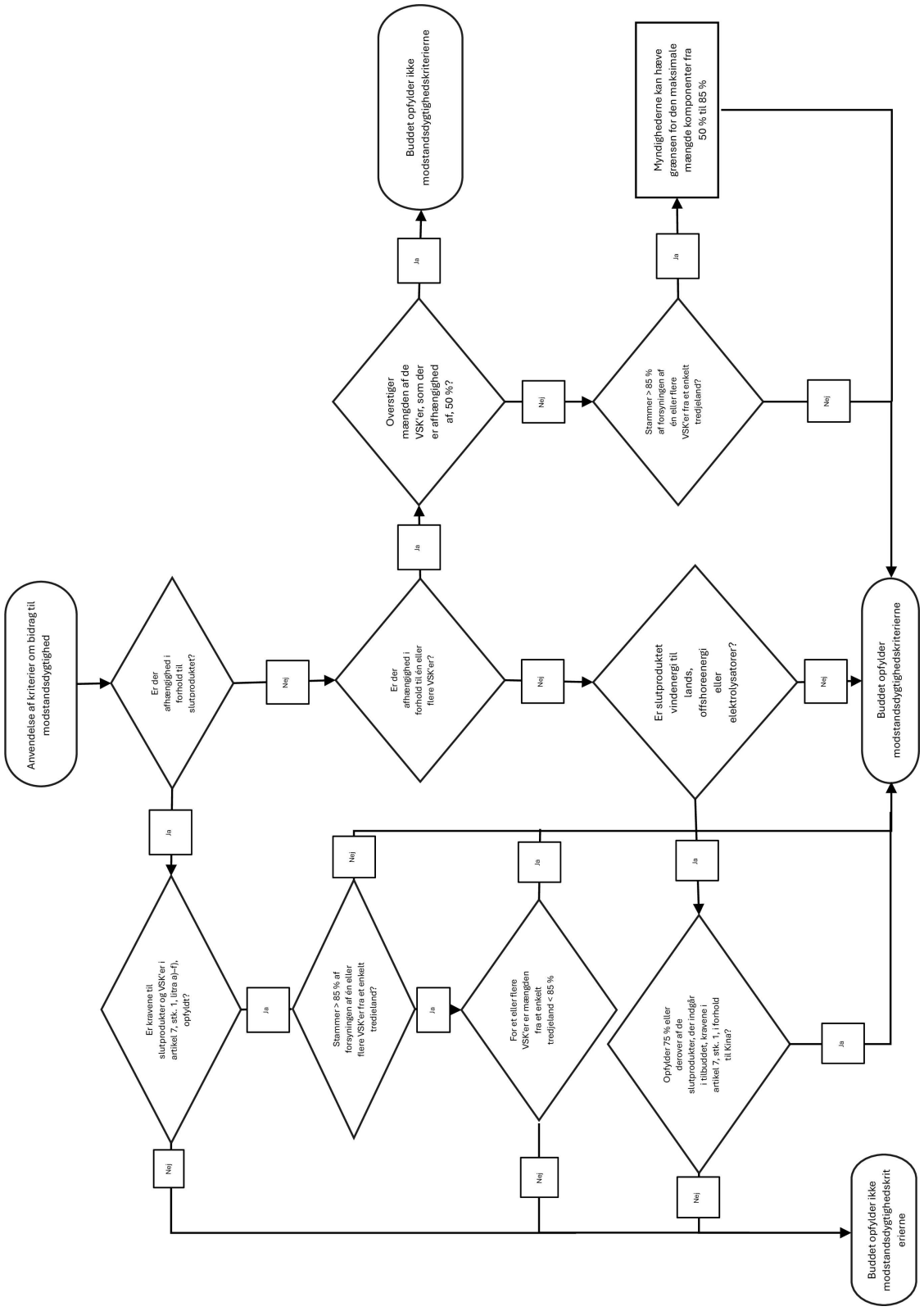
»Energisystemintegration«, som defineret i forordningen om nettonulindustri, henviser til at øge integrationen af vedvarende energi i elsystemet og opnå effektivitet på systemniveau, herunder på tværs af energibærere, infrastrukturer og efterspørgselssektorer. Det overordnede mål med energisystemintegration er at levere fossilfrie, fleksible, pålidelige og ressourceeffektive energitjenester til de lavest mulige omkostninger.

Gennemførelsesforordningen fastsætter ikkeprisrelaterede kriterier for energisystemintegration i auktioner for vedvarende energi for at bidrage til at reducere energisystemets omkostninger ved at tage højde for virkningen af driften af projekter vedrørende vedvarende energi på systemet. Buddenes bidrag til energisystemintegration bør vurderes på grundlag af deres evne til at bidrage til at reducere systemets behov ud fra tre dimensioner: 1) tidsmæssig fleksibilitet, 2) beliggenhedsmæssig indvirkning og 3) forbindelser på tværs af energibærere.

Artikel 15 har til formål at sikre, at alle tre dimensioner, og ikke kun f.eks. tidsmæssig fleksibilitet, tages i betragtning. Grunden er, at alle dimensionerne set ud fra et energisystemintegrationsperspektiv er indbyrdes afhængige, hvilket gør det vanskeligt at adskille dem. Selv om gennemførelsesforordningen kræver, at alle tre dimensioner tages i betragtning ved udformningen af en auktion, kræver den ikke, at de alle gennemføres som led i det ikkeprisrelaterede kriterium om energisystemintegration.

BILAG 1

Flowdiagram for modstandsdygtighedskriteriet

BILAG 2

Eksempel på solcelleanlæg, der opfylder kravene i forordningen om nettonulindustri i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 7, stk. 1

Da der er konstateret afhængighed af forsyningen fra et enkelt tredjeland, sikres overholdelsen af gennemførelsesforordningens artikel 7, stk. 1, hvis:

- ✓ solcelleanlægget ikke samles i dette tredjeland
- ✓ solcellevekselretterne og solcellerne ikke har oprindelse i dette tredjeland
- ✓ solcellemodulerne ikke samles i dette tredjeland
- ✓ mindst én anden vigtig specifik komponent (VSK) ikke har oprindelse i dette tredjeland.

BILAG 3

Eksempel på en vindturbine til lands, der opfylder kravene i forordningen om nettonulindustri i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 7, stk. 3

≥ 75 % af turbinerne skal opfylde artikel 7, stk. 1, i forhold til Kina:

- ✓ Turbinerne (slutproduktet) har ikke oprindelse i Kina.
- ✓ Højst tre VSK'er har oprindelse i Kina, undtagen drivlinjer/generatorer

For så vidt angår **ALLE** turbiner: højst 85 % af projektets permanente magneter må komme fra Kina (artikel 7, stk. 2).